

Hoofddirectie Ketenbeheer en Milieuzorg
Directie Afvalstoffen (A 645)
Afdeling Beleidsuitvoering Afvalstoffen

DIRECTORAAT-GENERAAL MILIEUBEHEER

Afdeling : DGM/A
Nr. : 930222.002/5

De Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer,

Op 22 februari 1993 is van Ecoservice Nederland B.V. te Alblasterdam (hierna te noemen Eco-service) een aanvraag, DGM/A nr. 930222.002, ontvangen om een vergunning als bedoeld in artikel 8 van de Wet chemische afvalstoffen (Stb. 1981, 696) voor het bewaren, bewerken en verwerken van - van anderen afkomstige - chemische afvalstoffen.

Ten aanzien van deze aanvraag wordt het volgende overwogen:

AANVRAAG

De aanvraag heeft in de eerste plaats betrekking op het bewaren (sorteren, opbulken, ompakken en overpakken volgens de eisen van de eindverwerkers) van chemische afvalstoffen, voor zover deze afvalstoffen als chemische afvalstoffen in de zin van de Wet chemische afvalstoffen dienen te worden aangemerkt.

De aanvraag heeft in de tweede plaats betrekking op het bewaren en bewerken (mengen met zaagsel) van vaste en pasteuze afvalstoffen van organische aard (al dan niet voorafgegaan door verkleining met behulp van een shredder), voor zover deze afvalstoffen als chemische afvalstoffen in de zin van de Wet chemische afvalstoffen dienen te worden aangemerkt. Het ontstane produkt kan volgens Ecoservice worden ingezet als vervangende brandstof dan wel geconditioneerde afvalstof in verbrandingsovens.

De aanvraag heeft in de derde plaats betrekking op het bewaren en bewerken (solidificeren) van dikslib (droge stofgehalte > 15% m/m) en vaste of pasteuze afvalstoffen van anorganische aard, waardoor steekvaste eindprodukten ontstaan die voor deponering kunnen worden afgevoerd, voor zover deze afvalstoffen als chemische afvalstoffen in de zin van de Wet chemische afvalstoffen dienen te worden aangemerkt.

De aanvraag heeft in de vierde plaats betrekking op het bewaren en verwerken (fysisch/chemisch behandelen) van verpompbare chemische afvalstoffen, voor zover deze afvalstoffen als chemische afvalstoffen in de zin van de Wet chemische afvalstoffen dienen te worden aangemerkt, waarbij uiteindelijk de aanwezige anorganische verontreinigingen geconcentreerd in een filterkoek terecht komen en een relatief schone waterstroom (filtraat) vrijkomt. Het filtraat wordt, alvorens lozing plaatsvindt, behandeld d.m.v. fijnfiltratie, ionenwisseling en indien noodzakelijk nabehandeld met actief-koolfiltratie en aluminaten. De steekvaste filterkoek wordt afgevoerd voor deponering.

De activiteiten zullen gaan plaatsvinden op een terrein gelegen aan de Van Leeuwenhoekweg, ongenummerd (Duivelseiland), te Dordrecht (sectie L, nummer 2612 (ged.)).

AANVULLENDE GEGEVENS

Ten behoeve van een nieuw te realiseren servicecentrum van Ecoservice op het Duivelseiland te Dordrecht is op 19 februari 1993 bij het College van gedeputeerde staten van Zuid-Holland een gecombineerde aanvraag ingediend om vergunningen ingevolge de Afvalstoffenwet, Wet verontreiniging oppervlaktewateren en Wet chemische afvalstoffen. Ecoservice heeft dit College verzocht om een gecoördineerde behandeling van de aanvragen.

Voor de be-/verwerking van verpompbare chemische afvalstoffen beschikt Ecoservice over een installatie binnen het servicecentrum te Alblasterdam, waarin zuren, basen, emulsies en slibs langs chemische/fysische weg worden behandeld en eventueel aanwezige zware metalen worden verwijderd.

Binnen het servicecentrum te Alblasterdam worden tevens chemische afvalstoffen bewerkt. Teneinde kleinere hoeveelheden chemische afvalstoffen te groeperen tot hanteerbare en grotere partijen van gelijksoortig materiaal, worden deze afvalstoffen gesorteerd, opgebult, omgepakt, verkleind en/of ontwaterd, al naar gelang de eisen van de eindverwerkers. Vervolgens worden deze afvalstoffen, eventueel na tijdelijke opslag, afgevoerd naar eindverwerkers.

Ecoservice is voornemens een nieuw servicecentrum in Dordrecht te realiseren ter vervanging van het huidige servicecentrum te Alblasterdam. Naast de bestaande activiteiten wil Ecoservice nieuwe activiteiten ontplooiën met betrekking tot het bewaren en be- en/of verwerken van chemische afvalstoffen tot een hoeveelheid van circa 30.950 ton per jaar.

Binnen de op te richten inrichting onderscheidt Ecoservice een aantal (gesloten) afdelingen.

Afdeling 1 omvat een 60-tons weegbrug. **Afdeling 2** bevat een kantoor en een laboratorium inclusief plaats van bemonstering.

In **afdeling 3** worden verpakte chemische afvalstoffen (tot maximaal 1 m³) afkomstig van huishoudens (afkomstig van depots voor het bewaren van klein chemisch afval van particulieren en/of bedrijven) en bedrijven gelost, bemonsterd en uitgesorteerd. Daarna worden de chemische afvalstoffen samengevoegd, eventueel om- en/of overgepakt en opgebult tot grotere transporteenheden. Deze afvalstoffen worden in afwachting van verdere interne of externe be-/verwerking (tijdelijk) opgeslagen. Ecoservice hanteert de volgende categorie-indeling van chemische afvalstoffen in afdeling 3.

Cat. (LWCA)	Afvalstof	Totaal (ton/jaar)
1.1	zuren, zure concentraten/slibs	200
1.2	galv. baden/slibs zuur Cr(VI)	70
1.3	neutrale dunslibs	370
2.1	logen, alk. concentraten/slibs	570
2.2	galvanische baden/slibs alkal. CN	50
3.1	oplosmiddelen	270

Cat. (LWCA)	Afvalstof	Totaal (ton/jaar)
3.2	oplosmiddelen bevattende slibs	180
3.3	overig org. belast water	90
3.4	olie	70
3.5	olie-emulsies	110
3.6	met olie verontreinigde slibs	550
3.7	overige org. verontreinigde slibs	300
3.8	overige org. vaste stoffen	930
4.1	oplosmiddelen	110
4.2	oplosmiddelen bevattende slibs	250
4.3	oliën	30
4.4	vaste stoffen	200
5.1	verpakkingen, verontreinigd	20
5.2	anorg. afvalstoffen, steekvast	410
5.3	anorg. afvalstoffen, pasteus/slib	400
6.1	explosieve afvalstoffen	20
6.2	samengeperste gassen	20
6.3	licht ontvlambare stoffen	20
6.4	oxyderende stoffen	120
6.5	zeer giftige stoffen	140
TOTALEN INPUT		5.500

In afdeling 4 worden vaste en pasteuze organische afvalstoffen met een (hoge) calorische waarde, zoals organische slibs, oliebevattend afval, organische filters, absorptiemateriaal, verfrestanten, kleefstoffen, lijmen en niet reinigbaar verpakkingsmateriaal, geselecteerd op inhoudstoffen bewerkt. De in afdeling 3 uitgesorteerde verpakte chemische afvalstoffen kunnen in afdeling 4 worden bewerkt. De afvalstoffen worden afhankelijk van de kwaliteit (calorische waarde) bewerkt tot een vervangende brandstof voor de cementindustrie dan wel tot geconditioneerd afval, dat in daarvoor geschikte verbrandingsovens kan worden verwerkt. Hiertoe worden de afvalstoffen met zaagsel vermengd en indien noodzakelijk aanvullend in een shredderinstallatie verkleind. Vervolgens worden de afvalstoffen bestemd voor de cementindustrie met behulp van een zeefinstallatie gescheiden in een fijne fractie (≤ 25 mm) en een grove fractie (> 25 mm).

De fijne fractie kan volgens Ecoservice direct als vervangende brandstof in de cementindustrie worden ingezet. De grove fractie wordt indien gewenst (afhankelijk van de wijze van eindverwerking) nogmaals met zaagsel gemengd en geshredderd. De grove fractie wordt als geconditioneerd afval naar daarvoor geschikte verbrandingsovens afgevoerd. Ten behoeve van het tot stand brengen van een continue verbranding van het eindprodukt c.q. de vervangende brandstof dient de calorische waarde daarvan minimaal 20.920 kJ/kg te bedragen. Ecoservice hanteert de volgende categorie-indeling van chemische afvalstoffen in afdeling 4.

Cat. (LWCA)	Afvalstof	Totaal (ton/jr)
3.2	oplosmiddelen bevattende slibs	1.380
3.6	met olie verontreinigde slibs	2.640
3.7	overige organische slibs	3.960
3.8	overige organische vaste stoffen	5.330
4.2	oplosmiddelen bevattende slibs	1.690
5.1	kunststofverpakkingen	500
5.1	verpakkingen (metaal/kunststof)	300
TOTALEN INPUT		15.800

Niet of slecht verpompbare anorganische chemische afvalstoffen (dikslibs; zoals emailleslib, hydroxydeslibs, riviersedimenten, verontreinigde grond, tixotrope slibs etc.) worden in **afdeling 5** via sedimentatie en indikking batchgewijs bewerkt tot een gesoldificeerd en deponeerbaar eindprodukt. Voor het indikken c.q. solidificeren van de rest- en dikslibs zullen anorganische bindmiddelen met een hoog absorptievermogen, zoals diatomeeënaarde, worden ingezet. Na sedimentatie (natuurlijke ontwatering) wordt de bovenstaande waterfase naar de chemisch-fysische behandelingsinstallatie van afdeling 6 gepompt, verder behandeld en uiteindelijk op de gemeentelijke riolering geloosd.

Het gesoldificeerde steekvaste eindprodukt wordt gecontroleerd gedeponeerd. Afhankelijk van het gehalte aan organische stof worden de eindprodukten naar de C₂-deponie dan wel naar een andere eindverwerker afgevoerd. De dikslibs worden thans nog door Ecoservice voor verwerking afgevoerd naar de zusteronderneming GMU Gesellschaft für Materialrückgewinnung mbH te Herne (Duitsland).

In **afdeling 6** worden verpompbare anorganische afvalstoffen (zuren, zure slibs, neutrale slibs, logen en alkalische slibs) in een chemisch-fysische behandelingsinstallatie door middel van precipitatie, neutralisatie en filtratie batchgewijs verwerkt, waarbij een "schone" waterstroom en een verontreinigde steekvaste filterkoek vrijkomen.

Na acceptatie worden de verpompbare chemische afvalstoffen - na zeping - in een tank opgeslagen. De afvalstromen worden indien noodzakelijk geprecipiteerd, geconditioneerd en vervolgens met behulp van een kamerfilterpers ontwaterd. In enkele gevallen wanneer afvalstoffen chroom (VI) bevatten, kan dit met behulp van natriumbisulfiet worden gereduceerd tot chroom (III).

Het uit de kamerfilterpers vrijkomende filtraat wordt met behulp van fijnfiltratie, ionenwisseling en - indien noodzakelijk - actief-koolfiltratie en aluminaten nabehandeld. Het vrijkomende afvalwater wordt vervolgens op de gemeentelijke riolering geloosd, dan wel voor externe verwerking afgevoerd. De steekvaste verontreinigde filterkoek wordt gecontroleerd gedeponneerd. Afhankelijk van het gehalte aan organische stof worden de reststoffen naar de C₂-deponie dan wel naar een andere erkende eindverwerker afgevoerd. Ecoservice geeft aan dat in de chemisch-fysische behandelingsinstallatie indien mogelijk ook andere binnen het servicecentrum vrijkomende verontreinigde waterstromen worden verwerkt. Ecoservice hanteert de volgende categorie-indeling van chemische afvalstoffen in afdeling 6.

Cat. (LWCA)	Afvalstof	Totaal (ton/jr)
1.1	Zuren, zure slib	670
1.3	Neutrale dunslib	1.770
2.1	Logen, alkalische slib	560
	totaal	3.000
	uit afdeling 5	310
	uit afdeling 10a en 10c	690
	chemicaliën/leidingwater	800
TOTALEN INPUT		4.800

In **afdeling 7** is de centrale luchtbehandelingsinstallatie ondergebracht waar de in de afdelingen 3, 4, 5, 6 en 10 vrijkomende luchtstromen worden behandeld.

In **afdeling 8** worden de niet door Ecoservice te be- of verwerken chemische afvalstoffen opgeslagen, indien de rechtstreekse afvoer van deze afvalstoffen naar eindverwerkers stagneert. In deze afdeling worden tevens de bij de be-/verwerking vrijkomende eind- en restprodukten opgesteld in containers respectievelijk big-bags. In de afdeling is ruimte gereserveerd voor het tijdelijk plaatsen van afvalstoffen, die voortkomen uit in- en/of externe calamiteiten. Tevens worden afgekeurde en/of nog niet-geaccepteerde afvalstoffen in deze afdeling geplaatst.

Afdeling 9 is een opstelplaats voor gesloten containers.

In **afdeling 10** worden verontreinigde (klein-) containers, transportmiddelen en apparatuur gereinigd. Het bij de reiniging vrijkomende anorganisch belaste waswater wordt in de chemisch-fysische behandelingsinstallatie verwerkt. Het organisch belaste afvalwater wordt voor externe verwerking afgevoerd.

HUIDIGE VERGUNNINGSSITUATIE

Op 5 september 1991 is aan Ecoservice een vergunning, DGM/A nr. 1860510/21, verleend als bedoeld in artikel 8 van de Wet chemische afvalstoffen. Deze vergunning heeft betrekking op het bewaren en verwerken van chemische afvalstoffen die bij andere bedrijven vrijkomen en die als chemische afvalstoffen in de zin van de Wet chemische afvalstoffen dienen te worden aangemerkt.

Onder verwerken wordt in deze vergunning verstaan:

- het indikken van pasteuze stoffen met behulp van absorptiemateriaal (zoals kalkhydraat, kleikorrels, vermiculite, zaagsel en turf);
- het spoelen en vervolgens shredderen van lege vaten tot 60 liter door een shredder met een vermogen van 5 kW;
- het scheiden van vloeistoffen van vaste stoffen met behulp van een mobiele kamerfilterpers.

Deze vergunning heeft betrekking op de activiteiten binnen de inrichting gelegen aan de Edisonweg nr. 16 te Alblasserdam en is op 31 december 1993 geëxpireerd. Door Gedeputeerde Staten is op 28 april 1994 een gedoogbeschikking afgegeven voor continuering van de activiteiten van Eco-service. Deze gedoogbeschikking houdt op 31 december 1995 op te gelden.

WIJZIGINGEN TEN OPZICHTE VAN DE ONTWERPBESCHIKKING

Op 6 mei 1994 is de EG-verordening nr 259/93, "Verordening betreffende toezicht en controle op de overbrenging van afvalstoffen binnen, naar en uit de Europese Gemeenschap" van kracht geworden. In het kader van deze regeling wordt de Minister vooraf geïnformeerd over het voornemen om de in deze verklaring bedoelde afvalstoffen in te voeren. De grondslag voor artikel 7 van de ontwerpbeschikking komt daarbij te vervallen. Daarom wordt artikel 7 niet in de definitieve beschikking opgenomen.

BEGRIPPEN/AFKORTINGEN

In deze beschikking wordt verstaan onder:

- Wca : de Wet chemische afvalstoffen zoals gepubliceerd in 1981 in Staatsblad nr. 696 en zoals laatstelijk gewijzigd bij de wet van 3 september 1990, Staatsblad nr. 478;
- Wm : de Wet milieubeheer zoals gepubliceerd in 1994 in Staatsblad nr. 80;
- Baca : Besluit aanwijzing chemische afvalstoffen zoals gepubliceerd in 1991 in Staatsblad nr. 247;
- Bica : Besluit inzameling chemische afvalstoffen zoals gepubliceerd in 1987 in Staatsblad nr. 575 en zoals laatstelijk gewijzigd bij het besluit van 2 juni 1992, Staatsblad nr. 302;
- Besluit m.e.r. : Besluit milieu-effectrapportage zoals gepubliceerd in 1987 in Staatsblad nr. 278 en zoals laatstelijk gewijzigd bij het besluit van 24 februari 1992, Staatsblad nr. 107;
- m.e.r. : milieu-effectrapportage;
- chemische afvalstoffen : afvalstoffen die als chemische afvalstoffen in de zin van de Wca dienen te worden aangemerkt;
- de directeur : de directeur Afvalstoffen die handelt namens de Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer;
- dunslibs : anorganisch belaste verpompbare chemische afvalstoffen met een droge stofgehalte $\leq 15\%$ m/m;
- VBI : een installatie waarin verfafvalstoffen, door middel van spoelen met oplosmiddelen of door middel van diepkoelen, (kunnen) worden bewerkt met als doel het terugwinnen van herbruikbare (verpakkings-) materialen (metaal, kunststof) en volumereductie van de reststromen;
- bewaren : het tijdelijk opslaan van chemische afvalstoffen in afwachting van verdere verwijdering; hieronder valt ook het samenvakken, samenvoegen of sorteren van afvalstoffen;
- bewerken : het behandelen van chemische afvalstoffen, anders dan eindverwijderen, met fysische methoden; in deze beschikking wordt onder bewerken verstaan het shredderen en vervolgens mengen met zaagsel van vaste en pasteuze afvalstoffen van organische aard en het solidificeren en ontwateren van dikslibs en vaste of pasteuze afvalstoffen van anorganische aard;

- verwerken : het behandelen van chemische afvalstoffen, anders dan eindverwijderen, op een zodanige wijze dat de chemische eigenschappen van het oorspronkelijke produkt worden gewijzigd; in deze beschikking wordt onder verwerken verstaan het fysisch-chemisch behandelen van verpompbare anorganische chemische afvalstoffen door middel van precipitatie, neutralisatie en filtratie;
- eindverwijderen : het verbranden of storten van chemische afvalstoffen.

MILIEU-EFFECTRAPPORT

In het gelijktijdig met de aanvraag ingediende milieu-effectrapport (MER) wordt een beschrijving gegeven van bovengenoemde activiteiten op de lokatie Van Leeuwenhoekweg te Dordrecht alsmede van een aantal inrichtings- en uitvoeringsvarianten. Verder is een beschrijving gegeven van de gevolgen voor het milieu van de voorgenomen activiteit en de alternatieven. De verplichting tot het opstellen van het MER vloeit (met betrekking tot onderhavige aanvraag) voort uit onderdeel C, sub 19.1 van het Besluit m.e.r.

Toetsingsadvies mer

Over de inhoud van het MER is de Commissie voor de milieu-effectrapportage (Cmer) om advies gevraagd. De Commissie heeft haar advies d.d. 22 juli 1993, kenmerk U504-93/Ro/yh/407-72, kenbaar gemaakt. In dit advies geeft de Cmer aan dat het MER aan alle door de Cmer opgestelde richtlijnen aandacht besteedt en uitgebreide, soms zeer gedetailleerde, informatie bevat. Er wordt duidelijk inzicht gegeven in de voorgenomen activiteit en de te verwachten milieugevolgen.

Volgens de Cmer beperkt de uitwerking van alternatieven en varianten zich voornamelijk tot het onderbouwen van de gemaakte keuzen en het formuleren van aanvullende milieubescherpende maatregelen. Uit het MER wordt duidelijk dat de gekozen systemen milieuhygiënisch verantwoord zijn en als zodanig niet ter discussie behoeven te worden gesteld. Er zijn ook bij de Cmer geen systemen bekend die vanuit milieu-oogpunt beter zouden zijn en daarom in het MER aan de orde hadden moeten komen.

In dit licht bezien is de Cmer het eens met de in het MER gevolgde werkwijze met betrekking tot de alternatieven en varianten. De Cmer is van oordeel dat het MER voldoende informatie biedt voor de besluitvorming over de ingediende vergunningaanvragen.

Ten aanzien van de bewerking van brandbare vaste en pasteuze afvalstoffen tot een vervangende brandstof (afdeling 4 van Ecoservice) en de bewerking van dikslibs (afdeling 5) merkt de Commissie het volgende op.

Vervangende brandstof

Ecoservice bewerkt verschillende brandbare en pasteuze afvalstoffen tot een homogene vervangende brandstof. Het is aannemelijk dat hierdoor ten opzichte van het uitgangsmateriaal betere verbrandingsresultaten zullen worden verkregen. Om een homogene vervangende brandstof te verkrijgen moet echter een relatief grote hoeveelheid toeslagstof (zaagsel) worden toegevoegd. Hierdoor zal het verwerkingstarief van de brandstof (per ton) ten opzichte van de oorspronkelijke afvalstoffen vermoedelijk toenemen. Daarnaast zal de totale aanwezige verbrandingscapaciteit voor chemische afvalstoffen zwaarder worden belast. Het nuttig effect van homogenisatie wordt hierdoor deels teniet gedaan.

In dit verband mist de Commissie een kwantitatieve evaluatie van het gebruik van genoemde hoeveelheid toeslagstof, wanneer gebruik wordt gemaakt van (adequate) afvalverbrandingsinstallaties.

Bewerking van dikslibs

Om een eindprodukt te krijgen dat voldoet aan de specificaties van de eindverwerker/deponiebeheerder moet Ecoservice ca. 900 ton diatomeeënaarde toevoegen aan ca. 1.800 ton te bewerken afvalstoffen. De Commissie vraagt zich af of deze werkwijze van dikslibs bijdraagt aan een doelmatige verwijdering van de betreffende afvalstof. In dit verband mist de Commissie een nadere toelichting op de gekozen variant voor de bewerking van dikslibs.

Met betrekking tot de afhandeling van het verzoek om een vergunning ingevolge de Wca heeft de Cmer verder geen opmerkingen gemaakt.

WERKINGSSFEER WCA

Met betrekking tot **emballage** (inclusief verblikken en spuitbussen) wordt het volgende opgemerkt. Leeg emballagemateriaal, zoals een leeg blik of een lege spuitbus, wordt beschouwd als verpakkingsmateriaal. Volgens de Nota van Toelichting op het Baca wordt iets geacht leeg te zijn, wanneer het op de daartoe geëigende zorgvuldige wijze zodanig is geledigd, dat er geen inhoud meer uit kan komen. Afhankelijk van de aard van de aanwezige chemische stoffen dient men dan te spreken van schud-, dan wel schrap- of schraapleeg. Van de in artikel 1, tweede lid, van de Wca neergelegde mogelijkheid om bij Algemene Maatregel van Bestuur te bepalen dat gebruikt verpakkingsmateriaal, waarin of waaraan zich bij die maatregel aangewezen chemische stoffen bevinden mede als chemische afvalstoffen worden aangemerkt, is tot nu toe geen gebruik gemaakt. Indien het verpakkingsmateriaal niet leeg is, kan het blik of de spuitbus chemisch afval zijn in de zin van de Wca. Dit is afhankelijk van de aard en samenstelling van de inhoud van het blik of de spuitbus. Met behulp van het Baca dient te worden nagegaan of een afvalstof is aan te merken als een chemische afvalstof in de zin van de Wca.

WET MILIEUBEHEER

Op 1 maart 1993 zijn de wetten van 2 juli 1992 (Stb. 1992, 414 en 415) tot uitbreiding en wijziging van de Wet algemene bepalingen milieuhygiëne (Wabm) en daarmee samenhangende wijzigingen van andere wetten (onder andere Vergunningen en algemene regels voor Inrichtingen (VAR); Milieubeleidsplanning en milieukwaliteitseisen (Plannen)) in werking getreden. Hiermee is de Wabm hernoemd tot Wm. Tevens is op 1 maart 1993 het Besluit van 5 januari 1993, houdende uitvoering van de hoofdstukken 1 en 8 van de Wm en hoofdstuk V van de Wet geluidhinder (Inrichtingen- en vergunningenbesluit milieubeheer; IVB Stb. 1993, 50) in werking getreden.

Vervolgens is op 1 januari 1994 de wet van 13 mei 1993 (Stb. 1993, 283) tot uitbreiding en wijziging van de Wm (Afvalstoffen), en van de wet tot wijziging van die wet in werking getreden. Tevens is op 1 januari 1994 het Besluit van 25 november 1993, houdende aanwijzing van gevaarlijke afvalstoffen alsmede aanwijzing van afgewerkte olie als afvalstof (Besluit aanwijzing gevaarlijke afvalstoffen; Baga Stb. 1993, 617) in werking getreden. Ter toelichting op het laatstgenoemde Besluit wordt het volgende opgemerkt. In de Wm wordt - afgezien van afvalwater - uitgegaan van een indeling van afvalstoffen in een viertal categorieën: autowrakken, huishoudelijke afvalstoffen, bedrijfsafvalstoffen en gevaarlijke afvalstoffen. Laatstgenoemde categorie is in hoofdzaak in de plaats gekomen van de oude categorieën chemische afvalstoffen en afgewerkte olie. Het hoofdstuk Afvalstoffen van de Wm kent een verzwakt regime voor gevaarlijke afvalstoffen dat is geënt op de regeling van de Wca. Ingevolge artikel 1.1., eerste lid, van de Wm wordt bij Algemene Maatregel van Bestuur bepaald welke afvalstoffen als gevaarlijke afvalstoffen worden aangewezen. Het Baga geeft aan deze bepaling uitvoering. Het Baga is de opvolger van het Baca.

Op grond van de overgangsbepalingen van de Wm dienen procedures met betrekking tot vergunning- of ontheffingaanvragen, die in gang zijn gezet vóór het inwerkingtreden van de hierboven vermelde wetswijzigingen, te worden afgehandeld volgens het oude recht. Dit betekent onder meer dat de beoordeling plaatsvindt aan de hand van de criteria die golden op het moment van indienen van de aanvraag om vergunning dan wel ontheffing en dat de procedure volgens het recht dat gold ten tijde van het indienen van de aanvraag moet worden gevolgd. Onderhavige aanvraag is ingediend vóór 1 maart 1993. Gezien het voorgaande dient dan ook de procedure ingevolge de Wabm te worden gevolgd.

Op grond van de overgangsbepalingen van de Wm, worden vergunningen en ontheffingen voor inrichtingen die vóór het inwerkingtreden van de hierboven vermelde wetswijzigingen in het kader van de Hinderwet, Wet geluidhinder, Wet inzake de luchtverontreiniging, Afvalstoffenwet, Wca en het Mijnreglement zijn verleend en onherroepelijk zijn geworden, gelijkgesteld met een vergunning verleend krachtens de Wm.

DOELMATIGHEIDSBEOORDELING

Algemene beleidsuitgangspunten

Op 24 juni 1993 is het Meerjarenplan verwijdering gevaarlijke afvalstoffen (MJP) vastgesteld door de Minister van VROM en het Interprovinciaal Overleg (IPO). Het MJP vormt een uitwerking van het beleid zoals is verwoord in het Nationaal Milieubeleidsplan (NMP). Dit MJP vormt het toetsingskader voor onderhavige vergunningverlening. Het MJP vervangt de voorheen geldende toetsingskaders voor de vergunningverlening, zoals de Nota Vergunningenbeleid chemische afvalstoffen en de beleidsnotities voor vergunningverlening per sector. Uitzonderingen hierop worden apart vermeld in het MJP.

Algemeen uitgangspunt is dat een vergunning slechts kan worden geweigerd in het belang van een doelmatige verwijdering van de betrokken afvalstoffen.

De verschillende aspecten van doelmatigheid (continuïteit, effectieve en efficiënte verwijdering, capaciteit, evenwichtige spreiding, effectief toezicht, nazorg bij stortplaatsen) worden hieronder nader toegelicht.

continuïteit

Om de verwijdering van afvalstoffen zonder problemen te doen plaatsvinden, is continuering van een bestaand verwijderingscircuit gewenst. Om te voorkomen dat die continuïteit gevaar zou lopen, moet bij de vergunningverlening de financiële basis van dat bedrijf worden getoetst. Voor een gezonde bedrijfsvoering zijn reserveringen voor het kunnen doen van investeringen noodzakelijk. Daarnaast moet uit het ondernemingsplan blijken wat de prognoses zijn van het bedrijf.

effectiviteit en efficiëntie van de verwijdering

hoogwaardige verwerking

Het vergunningenbeleid kan prikkels geven voor een hoogwaardige en efficiënte verwijdering. Uitgangspunt daarbij is de volgende voorkeursvolgorde:

- preventie;
- produkthergebruik;
- materiaalhergebruik;
- nuttige toepassing;
- verwijdering met omzetting van energie;
- verwijdering op andere wijze dan storten;
- storten van afvalstoffen.

Welke wijze van verwijdering uiteindelijk wordt gekozen, is afhankelijk van de stand der techniek en de kosteneffectiviteit. Aan opties die leiden tot hoogwaardiger verwijdering wordt - met inachtneming van de kosteneffectiviteit - in beginsel vergunning verleend. Bij het verlenen van nieuwe vergunningen vormt het toepassen van een hoogwaardige(r) manier van verwerking derhalve het uitgangspunt. De minimale hoogwaardigheid van de wijze van verwerking van een bepaalde afvalstroom wordt aangeduid als "minimumstandaard". Daarnaast worden vergunningen in principe slechts voor een periode van vijf jaar verleend. Een uitzondering hierop is alleen mogelijk, als de grootte van de investeringen daartoe aanleiding geeft. Verder wordt ernaar gestreefd alle vergunningen in een sector gelijktijdig te laten aflopen. Dit maakt optimale afstemming binnen die sector mogelijk.

concurrentie

Een voorwaarde voor effectieve en efficiënte verwijdering van chemische afvalstoffen en afgewerkte olie is, dat ontdoeners eenvoudig ("laagdrempelig") terecht kunnen bij inzamelaars en verwerkers. Hun aantal en de mate van hun onderlinge concurrentie is daarbij een belangrijke factor. Concurrentie leidt immers tot lagere tarieven en betere bediening van de ontdoeners.

schaalgrootte

Een andere voorwaarde voor een effectieve en efficiënte verwijdering is, dat (potentiële) vergunninghouders fysieke en organisatorische voorzieningen treffen om milieurisico's te minimaliseren. Schaalgrootte en omzet moeten daarom zodanig zijn, dat deze voorzieningen financieel blijvend "gedragen" worden. Bij de beoordeling van vergunningaanvragen zal hierop worden gelet. Overigens moet bij de verwijdering van chemische afvalstoffen en afgewerkte olie worden gewaakt voor onnodige "versnippering", mede met het oog op handhaving (zie de paragraaf "effectief toezicht").

In enkele gevallen vereist het realiseren van een hoogwaardige(r) wijze van verwijdering een zodanige schaalgrootte, dat er slechts ruimte is voor één verwijderingsbedrijf binnen een bepaald gebied. Er moet dan wel worden gewaakt voor de nadelen van te hoge tarieven en minder goede bediening van de ontdoeners, die zo'n te beperkte concurrentie in de hand kan werken. Regulering van tarieven in de vergunning en het stellen van eisen aan de bediening van ontdoeners zijn daarvoor geschikte middelen. Waar één of enkele vergunninghouders actief zijn, zal periodiek via een audit worden nagegaan of de bediening van ontdoeners adequaat is. Dit gebeurt onder verantwoordelijkheid van de Stuurgroep MJP.

afval bij afval

Indien voor de verwijdering van afvalstoffen andere stoffen nodig zijn, moeten daarvoor bij voorkeur afvalstoffen worden gebruikt. Dit zogenoemde "waste to waste"-principe beperkt het gebruik van primaire grondstoffen. Een goed voorbeeld vormt de verbranding van laagcalorisch afval met behulp van hoogcalorische afvalstoffen.

eindverwerking

Eindverwerking (verbranden en storten) is een cruciaal onderdeel van de verwijdering. Het vormt de achtervang van het verwijderingssysteem. Met het oog op deze functie is het van belang over voldoende eindverwerkerscapaciteit te beschikken. Overheidsdominatie, c.q. het hebben van een beslissende stem in tarieven- en acceptatiebeleid, is in de eindverwerking om deze reden noodzakelijk. In dit verband is van belang, dat tijdens de Uitgebreide Commissievergadering (UCV) van 11 november 1991 de Tweede Kamer heeft ingestemd met een uitbreiding van het aandeel van de rijksoverheid in het (eind)verwerkingsbedrijf AVR-Chemie B.V. Met het oog op de prioriteitsvolgorde bij verwijdering is het noodzakelijk om zoveel mogelijk afval aan de eindverwerker te onttrekken en naar een hoogwaardiger verwijdering te geleiden.

capaciteit en spreiding

De capaciteit van de verwijderingsfaciliteiten moet zijn afgestemd op (fluctuaties in) het afvalaanbod. Om zelfvoorziening te kunnen handhaven moet bij ondercapaciteit vergunning worden verleend voor het realiseren van extra capaciteit. Signalen uit de markt dienen hierbij als toetssteen. Zonder duidelijk tekort aan verwijderingscapaciteit zullen geen nieuwe vergunninghouders in de desbetreffende sector worden toegelaten, tenzij wordt aangetoond dat hiermee een hoogwaardiger verwijdering wordt gerealiseerd. Verder zullen slechts nieuwe vergunninghouders in de betreffende sector worden toegelaten, als zij een hoogwaardiger verwijdering kunnen garanderen.

Overcapaciteit van verwijderingsinrichtingen heeft een aanzuigende werking op afvalstoffen binnen Nederland en over de landsgrenzen. Het vermindert de stimulans voor preventie en tast het uitgangspunt van zelfvoorziening aan. Vermindering van overcapaciteit wordt primair overgelaten aan de bedrijven die in de sector actief zijn. Lukt dat niet, dan moet de capaciteit worden vermindert bij de (gezamenlijke) verlening van de vergunningen van de sector.

Bedrijven, die niet of nauwelijks gebruik hebben gemaakt van vergunningen, krijgen dan in ieder geval geen verlenging.

Spreiding van voorzieningen voor de verwijdering van chemische afvalstoffen en afgewerkte olie is vooral van belang voor afvalstoffen die in kleine hoeveelheden vrijkomen. Dit geldt vooral het inzamelen en bewaren (kca-depots).

effectief toezicht

onnodige schakels in de verwijderingsketen

Goede verwijdering van chemische afvalstoffen en afgewerkte olie vergt grote investeringen. De kosten zijn mede hierdoor hoog. Het niet volgens de regels inzamelen en verwerken van chemische afvalstoffen en afgewerkte olie is derhalve verleidelijk. Effectief toezicht op de verwijdering is daarom essentieel. Dit wordt bevorderd door de afvalstoffen via zo min mogelijk schakels (tussentappen) van primaire ontdoener naar verwerker te laten gaan. Ook voorkomt het onnodig transport van afval. Daarom moet een vergunningaanvrager de meerwaarde van een activiteit kunnen aantonen.

milieuzorgsysteem

Milieuzorgsystemen bij afvalverwijderingsbedrijven kunnen een belangrijke rol spelen bij het streven naar doelmatige verwijdering. Aangezien is gekozen voor vrijwillige invoering daarvan, is voorschrijven ervan in milieuvergunningen (nog) niet aan de orde. Met het oog op een effectief toezicht worden bepaalde elementen overigens al wel voorgeschreven. Voorbeelden: een deugdelijke administratie- en registratiesysteem en acceptatie- en bemonsteringsprocedures voor de acceptatie van chemische afvalstoffen. Gestreefd wordt naar uniformering van voorschriften op dit punt.

Beleidsuitgangspunten met betrekking tot de verwijdering van chemische afvalstoffen afkomstig uit het buitenland

In het MJP is aangegeven dat be-/verwerkingsmogelijkheden primair ten dienste dienen te staan van de in Nederland vrijkomende chemische afvalstoffen. In het MJP is ook aangegeven dat alleen in die gevallen waar de beperkte omvang van een specifieke afvalstroom een op meerdere landen gerichte aanpak met name in Europees verband noodzakelijk maakt, be-/verwerking van buitenlands afval acceptabel kan zijn. Voorwaarde hierbij is dat ook een Nederlands probleem wordt opgelost. Verder kan be-/verwerking van buitenlands afval acceptabel zijn indien sprake is van het tijdelijk opvullen van de als verantwoord ingeschatte be-/verwerkingscapaciteit. Voor activiteiten die geheel of nagenoeg geheel ten dienste staan van buitenlandse afvalproducenten wordt dan ook geen vergunning verleend.

Uit de algemene beleidsuitgangspunten blijkt dat bij acceptatie van afvalstoffen uit het buitenland, het bovendien van belang is dat de afvalstoffen geschikt worden gemaakt voor hergebruik en dat de afzet van de reststromen verzekerd moet zijn.

Beleidsuitgangspunten met betrekking tot de verwijdering van gebruikte chemicaliënverpakkingen

Ten aanzien van de verwijdering van gebruikte chemicaliënverpakkingen (Gcv) gelden de algemene beleidsuitgangspunten, zoals deze zijn verwoord in het MJP.

Gelet op het gestelde in het MJP zullen geen extra vergunningen meer worden verleend indien de capaciteit van de verwijdering van chemische afvalstoffen aansluit bij het aanbod.

In het MJP wordt aangegeven dat het potentieel aanbod aan Gcv 50 kton bedraagt. Hiervan heeft circa 40 kton betrekking op verfafval. Het is gebleken dat door verschillende vergunninghouders Gcv eerst geshredderd wordt om het opslag- en transportvolume te verkleinen. Daarna worden de verffractie en het nog verontreinigde versnipperde emballagemateriaal gescheiden in een Verfbehandelingsinstallatie (VBI). Als het verpakkingsmateriaal uit kunststof bestaat wordt deze laatste stap als niet efficiënt beschouwd tenzij de kunststoffractie kan worden hergebruikt of verbrand op een roosteroven in plaats van in een draaitrommeloven. De huidige VBI's hebben op dit moment voldoende bewerkingscapaciteit.

Thans is in Nederland circa 46 kiloton aan be-/verwerkingscapaciteit voor verfafval en qua aard en samenstelling daarmee vergelijkbaar afval vergund. Initiatieven van de schildersbranche om te komen tot een optimalisatie van de inzamelstructuur zullen op korte termijn leiden tot een toename van het aanbod.

Shredderinstallaties bij inzamelaars/bewaarders die zijn bedoeld voor volumeverkleining voor het bewaren en/of transport zullen zonodig worden toegestaan (uitgezonderd voor de bewerking van spuitbussen). Omdat er voldoende bewerkingscapaciteit is voor de be-/verwerking van Gcv mag AVR-Chemie B.V. in de toekomst geen (al dan niet geshredderd) Gcv op metaalbasis accepteren die in een VBI kunnen worden be-/verwerkt. Het storten van reststoffen wordt ook niet meer toegestaan. Verwerking van overig Gcv vindt plaats door verbranding tot een hoogwaardigere be-/verwerking is gerealiseerd.

Beleidsuitgangspunten met betrekking tot het be-/verwerken van oliefilters

In het MJP staat aangegeven dat met betrekking tot preventie en hergebruik van oliefilters in vergunningen alleen terugwinning van de metaalfraction wordt voorgeschreven, daar het onzeker is of de oliefraction uit filters kan worden opgewerkt. De continuïteit van verwijdering vereist dat de initiatieven voor de be-/verwerking aansluiten bij het bestaande inzamelcircuit. Met het oog op energieverbruik, extra productie van afval en het kostenaspect gaat de voorkeur uit naar verbranding in AVI's met terugwinning van de metaalfraction. De minimumstandaard voor be-/verwerking bestaat derhalve uit het verbranden van de inhoud van het filter (olie en papier) en terugwinning van metaal uit het verbrandingsresidu. Shredderen als voorbewerking wordt in het MJP eveneens toegestaan.

Op 5 juli 1993 heeft het Ministerie van VROM in een brief, gericht aan de bij haar bekende initiatiefnemers, haar standpunt inzake de verwijdering van oliefilters weergegeven. In deze brief wordt eveneens aangegeven dat het shredderen van oliefilters, gevolgd door schoonbranden op roosterovens, als minimumstandaard wordt beschouwd. N.V. Afvalverwerking Rijnmond mag oliefilters blijven verbranden op de roosterovens, vanwege de gebleken bedrijfszekerheid van de huidige be-/verwerking en de beschikbare capaciteit op de roosterovens, alsmede de naar verhouding lage kosten.

Het shredderen van oliefilters als voorbehandeling voor de verbranding op de roosterovens van oliefilters zal plaatsvinden bij N.V. Afvalverwerking Rijnmond dan wel AVR-Chemie B.V. Hierdoor wordt de continuïteit van de verwijdering tegen relatief lage kosten gewaarborgd. De bij het shredderen vrijkomende oliefraction dient te worden afgegeven aan AVR-Chemie B.V.

Voor opties welke leiden tot een hoogwaardigere verwerking van oliefilters zal in beginsel vergunning worden verleend. Bij het verlenen van een nieuwe vergunning vormt het toepassen van een hoogwaardige(re) manier van be-/verwerking derhalve het uitgangspunt. Daarnaast zal ook worden getoetst op de overige aspecten van doelmatigheid.

Beleidsuitgangspunten met betrekking tot de verbranding van chemische afvalstoffen

Bij brief van 4 oktober 1990, DGM/A nr. 0300507, heeft de Minister van VROM de Tweede Kamer geïnformeerd over de rapportage van mr. A.A.M.F. Staatsen. Volgens dit rapport is uitbreiding van de verbrandingscapaciteit voor chemisch afval dringend noodzakelijk. De minister geeft in zijn brief bovendien aan dat de Adviesgroep Chemisch Afval (waarin industrie, het afvalverwerkende bedrijfsleven, de gemeente Rotterdam en de Rijksoverheid zijn vertegenwoordigd) in het rapport "Verbrandingscapaciteit voor chemisch en bijzonder afval in de negentiger jaren" ook tot de conclusie komt dat uitbreiding van de verbrandingscapaciteit noodzakelijk is naast de reeds bestaande faciliteiten bij AVR-Chemie B.V. (DTO-7, DTO-8 en DTO-9).

Bij brief d.d. 19 oktober 1990 heeft de Minister van VROM de Tweede Kamer geïnformeerd over het afvalstoffenbeleid (Tweede Kamer, vergaderjaar 1990-1991, 21137, nr. 49). In deze brief wordt onder meer aangegeven dat de huidige verbrandingscapaciteit van (chemische) afvalstoffen absoluut onvoldoende is om de grote groei in het aanbod van afvalstoffen te kunnen opvangen.

Op 27 juni 1991 heeft de Minister van VROM in zijn brief aan de Tweede Kamer inzake de verwijdering van chemisch afval (Tweede Kamer, vergaderjaar 1990-1991, 22193, nr.1) onder meer zijn standpunt met betrekking tot de verbranding van chemisch afval naar voren gebracht. Hierbij wordt geconstateerd dat uitbreiding van de verbrandingscapaciteit voor chemisch afval is gewenst. Het standpunt van de minister ten aanzien van de realisatie van de aanvullende verbrandingscapaciteit hangt samen met de invulling van de nutsfunctie. De nutsfunctie omvat de zorg van de overheid voor de sturing van afvalstoffen en de beschikbaarheid van voldoende voorzieningen. In bepaalde gevallen is bij de invulling van de nutsfunctie een zekere bescherming van een bedrijfsmatige activiteit noodzakelijk. Deze bescherming vindt plaats door een restrictief vergunningenbeleid ingevolge de Wca en, na inwerkingtreding van het hoofdstuk Inrichtingen van de Wm, door de Verklaring van geen bedenkingen.

De minister geeft aan dat het voor de hand ligt om het verzorgen van voldoende capaciteit voor de thermische verwerking door AVR-Chemie B.V. te laten plaatsvinden, gezien haar huidige positie bij de invulling van de nutsfunctie. Ook waar in een later stadium sprake is van een verdere uitbouw van de nutsfunctie in de vorm van de realisatie van faciliteiten, waaronder het verzorgen van voldoende eindverwerkingscapaciteit voor chemisch afval (thermisch verwerken en storten) dient deze in beginsel bij AVR-Chemie B.V. te worden ondergebracht.

In het MJP wordt omtrent het verbranden van gevaarlijke afvalstoffen het volgende opgemerkt:

Verbranding van gevaarlijke afvalstoffen is alleen acceptabel indien er geen hoogwaardigere wijze van verwijdering mogelijk is. Ondanks alle inspanningen die zijn gericht op preventie, hergebruik en nuttige toepassing van afvalstoffen dient verbranding te worden beschouwd als een essentieel onderdeel van de verwijderingsketen. Gezien de milieuhygiënische risico's van een onjuiste verwijdering van gevaarlijke afvalstoffen is het van groot belang dat er voldoende verbrandingscapaciteit beschikbaar is en dat de afvoer van verbrandbare gevaarlijke afvalstoffen van ontdoener naar verwerker gegarandeerd is.

Binnen de verbrandbare gevaarlijke afvalstoffen dient een onderscheid te worden gemaakt in twee categorieën:

- 1. Gevaarlijke afvalstoffen die om technische en/of milieuhygiënische redenen in een speciaal voor gevaarlijke afvalstoffen bedoelde draaitrommeloven (DTO) moeten worden verbrand.*
- 2. Gevaarlijke afvalstoffen die in een installatie voor de verbranding van gewone afvalstoffen (roosteroven) kunnen worden verbrand, zonder dat dit leidt tot een negatieve beïnvloeding van de kwaliteit van de slakken en vliegassen.*

ad 1.

Het is gewenst dat AVR-Chemie B.V. als enige eindverwerker voor de verbranding van gevaarlijke afvalstoffen van categorie 1, een achtervangfunctie gaat vervullen. AVR-Chemie B.V. is in deze functie verantwoordelijk voor het verzorgen van voldoende verbrandingscapaciteit voor deze categorie en voor voldoende tijdelijke opslagruimte. Gezien het aanbod van gevaarlijke afvalstoffen uit categorie 1 en deze functie van AVR-Chemie B.V. wordt er geen vergunning verleend voor het verbranden van gevaarlijke afvalstoffen, die in een DTO moeten worden verbrand, als dit zou leiden tot onderbezetting van de DTO-capaciteit bij AVR-Chemie B.V.

ad 2.

Gevaarlijke afvalstoffen van categorie 2 kunnen worden verbrand in AVI's, mits deze voldoen aan het Besluit luchtemissies afvalverbranding. Eén van de actiepunten uit het MJP is dat nader onderzoek zal worden gedaan naar de acceptatiecriteria voor verbranding van deze afvalstoffen op roosterovens (RO).

Op dit moment zijn N.V. Afvalverwerking Rijnmond (N.V. AVR) en het College van burgemeester en wethouders van Amsterdam (AVI-West) de enige vergunninghouders voor het verbranden van gevaarlijke afvalstoffen in de roosteroven van AVI's. Andere AVI's, die technisch tenminste van eenzelfde niveau zijn, kunnen een aanvullende rol vervullen bij de verwijdering van brandbare, vaste gevaarlijke afvalstoffen.

In sectorplan 10 "Te verbranden afvalstoffen" van het MJP wordt aangegeven dat in 1990 het totale aanbod te verbranden gevaarlijke afvalstoffen 275 kiloton bedroeg. Hiervan is 145 kiloton in Nederland verbrand in een DTO of RO; 75 kiloton werd in het buitenland verbrand in afvalverbrandingsinstallaties of gebruikt als secundaire brandstof, met name in de cementindustrie. Bij gebrek aan voldoende verbrandingscapaciteit is circa 35 kiloton in het buitenland gestort (onder meer op de stortplaats Schönberg).

Het overige afval is tijdelijk opgeslagen (10 kiloton) dan wel gebruikt bij chloorproductie (8,7 kiloton, AKZO). Bij het verbranden moet rekening worden gehouden met de aggregatietoestand waarin de afvalstoffen vrijkomen. Met name bij een DTO luistert het samenstellen van het "menu" nauw. Een DTO moet daarom onderscheid maken tussen de categorieën (in vaten) verpakt afval, steekvast afval in bulk, sludges, vloeibaar hoogcalorisch en vloeibaar laagcalorisch afval. Voor elk van deze categorieën heeft een DTO een beperkte capaciteit, die verder samenhangt met de calorische waarde, kwaliteit van verbrandingsresiduen en emissie-eisen. De categorieën steekvast in bulk en verpakt afval kunnen (zij het in beperkte mate) met elkaar worden uitgewisseld. Ook de overige drie categorieën zijn in zekere mate uitwisselbaar.

De capaciteit voor het verbranden van al het gevaarlijk afval hangt dus niet alleen af van het totale aanbod per categorie afval. Op dit moment beschikt AVR-Chemie B.V. als enige in Nederland over drie DTO's (nrs. 7, 8 en 9) met een totale verbrandingscapaciteit van 135 kiloton per jaar. Als DTO-7 buiten bedrijf wordt gesteld dan zal die capaciteit dalen tot 102 kiloton per jaar. Voor DTO-10 is reeds een vergunning ingevolge de Wm aangevraagd. Op deze aanvraag zal op korte termijn worden beschikt.

Er moet voldoende verbrandingscapaciteit worden gepland voor gevaarlijke afvalstoffen die in een DTO en een RO moeten worden verwerkt. Daarbij bepalen de capaciteit en het "menu" van een oven hoeveel en welke afvalstoffen kunnen worden verbrand. Stagnatie in de afvoer bij ontdoeners en inzamelaars, waardoor ongewenste voorraden ontstaan, moet in ieder geval worden voorkomen.

Op grond van het principe van zelfvoorziening moet export van afval (zoals van te verbranden gevaarlijk afval dat nu wordt gestort in Schönberg) worden beëindigd. Uitvoer voor verbranding is ongewenst wanneer elders minder strenge emissie-eisen gelden dan in Nederland. Bovendien staat niet vast dat buitenlandse autoriteiten invoer van Nederlands afval zullen blijven toelaten.

De definitieve sluitingsdatum van DTO-7 hangt af van de ingebruikname van DTO-10 en het aanbod aan verpakt gevaarlijk afval. DTO-10 zal naar verwachting in 1996 in gebruik worden genomen. Een nieuwe DTO zorgt wellicht bij een aantal categorieën afval voor een (beperkte) overcapaciteit.

De inzet van het vergunningeninstrument zal erop zijn gericht de capaciteit van de te realiseren DTO-10 volledig te benutten. Dat betekent onder meer dat géén vergunning wordt verleend voor nieuwe installaties voor het verbranden van in een DTO te verwerken afvalstoffen (verpakt afval en steekvast afval dat niet in een RO mag worden verbrand), als dit zou leiden tot onderbezetting van de DTO-capaciteit bij AVR-Chemie B.V.

Gelet op het aanbod aan hocal, lalcal en sludges kunnen ook andere bedrijven voor een vergunning voor de verbranding van deze afvalstoffen in aanmerking komen. Dit voorzover er geen capaciteitsoverschot ontstaat.

Invoer en uitvoer

Zodra de DTO-10 in gebruik wordt genomen, is er voldoende capaciteit beschikbaar voor de verwerking van alle (in DTO's en RO's) te verbranden gevaarlijke afvalstoffen. Uitvoer zal dan niet meer worden toegestaan. Een uitzondering hierop geldt voor bepaalde categorieën afval waarvoor toch een tekort aan verbrandingscapaciteit in Nederland bestaat. Afvalstoffen, die in een DTO moeten worden verbrand, mogen alleen door AVR-Chemie B.V. worden uitgevoerd en dan nog alleen die afvalstoffen, die met de minste risico's in het buitenland kunnen worden verwerkt. Voor categorie verpakt afval geldt een verbod op uitvoer (anders dan via AVR-Chemie B.V.) vanaf 1 juli 1993.

De uitvoer van gevaarlijke afvalstoffen, die kunnen worden ingezet als secundaire brandstoffen, blijft beperkt toegestaan afhankelijk van de capaciteit in eigen land, de benodigde menusamenstelling voor de DTO en de acceptatiecriteria van de faciliteiten in het buitenland.

Er komt een onderzoek naar bestaande of te creëren mogelijkheden voor de verwerking van die categorieën afvalstoffen, waarvoor ook na de ingebruikname van DTO-10 in eigen land nog onvoldoende capaciteit is. Als dergelijke mogelijkheden aanwezig zijn (bijvoorbeeld verwerking afvalolie in CBE), wordt uitvoer niet toegestaan. Hierdoor wordt de afhankelijkheid van het buitenland verkleind en de continuïteit van de verwijdering verbeterd.

Beleidsuitgangspunten met betrekking tot de verwijdering van zuren en basen

In het MJP wordt aangegeven dat jaarlijks circa 35 kiloton galvanische baden, (zinkhoudende) beitsbaden en zuren vrijkomt in met name de metaalproduktenindustrie en de chemische industrie. De huidige verwerkingswijze betreft metaalterugwinning, nuttige toepassing en ONO (ontgiften, neutraliseren, ontwateren). In het MJP wordt de groep zuren en basen onderscheiden in:

- zinkhoudende beitsbaden;
- overige zuren en basen.

Omdat de aanvraag van Ecoservice geen betrekking heeft op de verwerking van zinkhoudende beitsbaden wordt hieraan verder geen aandacht besteed.

Een deel van de overige zuren en baden wordt uitgevoerd ten behoeve van hergebruik. Het aanbod hiervan is te gering om in Nederland verwerkingsinstallaties voor elke afzonderlijke afvalstroom te realiseren. De verwerking van het andere deel bestaat uit verwijdering van de metalen uit vloeistoffen; vervolgens worden de verwijderde metalen gestort.

Technieken voor terugwinning en hergebruik van de metalen zijn in principe beschikbaar. De toepassing hiervan verloopt echter traag, mede gezien de vereiste hoge investeringen. In het kader van T-2000 zal pyrometallurgische verwerking van het galvanische slib verder worden uitgewerkt. Vanwege schaalvoordelen ligt internationale samenwerking hierbij voor de hand.

Behalve de genoemde "end of pipe"-techniek zijn bij de afvalproducenten ook brongerichte maatregelen mogelijk (pelletreactor, harskolommen). Met de branche-organisatie(s) en de waterkwaliteitsbeheerders zal overleg worden gestart om de introductie van deze technieken te bevorderen. In het jaar 2000 moet de hoeveelheid te storten metaalhoudend slib uit galvanische processen met minimaal 25-30% zijn verminderd.

De verwerkingscapaciteit bij de huidige vergunninghouders ("ONO-bedrijven") is voldoende om het totale aanbod van de niet hergebruikte afvalstoffen te verwerken. Uitbreiding van het aantal vergunninghouders is daarom niet aan de orde.

Gezien de laagwaardige wijze van verwerken en het beslag dat de daarbij vrijkomende reststoffen leggen op de schaarse Nederlandse eindverwerkingscapaciteit, wordt invoer niet toegestaan, tenzij hergebruik/nuttige toepassing aan de orde is. In het buitenland is voor een aantal deelstromen hoogwaardiger verwijdering mogelijk, zoals toepassing in de kunstmestindustrie en metaalterugwinning. In dergelijke gevallen wordt uitvoer toegestaan. Inzet in een ONO-installatie en immobiliseren wordt in dit verband niet als nuttige toepassing aangemerkt.

Beoordeling van de vergunningaanvraag op doelmatigheidsaspecten

Beoordeling met betrekking tot het bewaren van chemische afvalstoffen

Onder de algemene beleidsuitgangspunten is weergegeven dat het bewaren van chemische afvalstoffen als zelfstandige activiteit als niet doelmatig wordt beschouwd.

Zoals onder "Huidige vergunningsituatie" is omschreven, is aan Ecoservice op 5 september 1991 een vergunning verleend als bedoeld in artikel 8 van de Wca voor het bewaren en bewerken van chemische afvalstoffen. Ecoservice heeft in het verleden als Wca-vergunninghoudster een functie verworven in de verwijderingsstructuur voor chemische afvalstoffen die al dan niet in Nederland verwerkbaar zijn. Het bewaren van chemische afvalstoffen dient plaats te vinden op de lokatie van Ecoservice in afwachting van verdere verwijdering, in casu toestemming voor export van de chemische afvalstoffen.

Het is in het belang van de verwijdering van niet in Nederland verwerkbare chemische afvalstoffen dat Ecoservice bedoelde afvalstoffen kan blijven bewaren. Daarnaast wil Ecoservice chemische afvalstoffen bewaren die in Nederland bij andere vergunninghouders be-/verwerkbaar zijn. In combinatie met de niet in Nederland verwerkbare chemische afvalstoffen levert Ecoservice een totaalpakket aan bewaarfaciliteiten voor chemische afvalstoffen die in grotere hoeveelheden bij bedrijven vrijkomen (niet-Bica).

Door Ecoservice wordt een nieuwe inrichting opgericht. Dit servicecentrum wordt vorm gegeven volgens de richtlijn CPR 15-2 "Opslag gevaarlijke, chemische afvalstoffen en bestrijdingsmiddelen in emballage, opslag van grote hoeveelheden". Dit komt de effectiviteit van de verwijdering van chemische afvalstoffen ten goede.

Het verlenen van de gevraagde vergunning ingevolge de Wca aan Ecoservice leidt niet tot een extra vergunninghouder. Dit komt de doorzichtigheid van het verwijderingssysteem ten goede.

Benordeling met betrekking tot het bewerken van vaste en pasteuze afvalstoffen van organische aard

Ecoservice is voornemens om vaste en pasteuze afvalstoffen van organische aard te bewerken tot een vervangende brandstof voor de cementindustrie dan wel tot geconditioneerd afval dat in daarvoor geschikte verbrandingsovens kan worden verwerkt. In het MJP is aangegeven dat chemische afvalstoffen uitsluitend mogen worden verbrand in een DTO en/of chemische afvalstoffen van categorie 2 in een AVI mits deze voldoen aan het Besluit luchtemissies afvalverbranding (Stb. 1993, nr. 36) en aan deze AVI een vergunning als bedoeld in artikel 8 van de Wca of een vergelijkbare vergunning ingevolge de Wm is verleend. De door Ecoservice bedoelde cementovens voldoen niet aan voornoemd besluit. Dit betekent dat het verbranden van chemische afvalstoffen in cementovens in zijn algemeenheid als laagwaardig moet worden beschouwd ten opzichte van verbranding in een DTO of AVI en zodoende als niet doelmatig dient te worden aangemerkt.

Gelet op het voorgaande wordt het niet doelmatig beschouwd chemische afvalstoffen te bewerken, door menging met zaagsel, met als doel te komen tot een vervangende brandstof voor cementovens of andere verbrandingsinstallaties die niet voldoen aan het Besluit luchtemissies afvalverbranding.

Het bewerken van (met verf) verontreinigd emballagemateriaal

Veelal worden gebruikte chemicaliënverpakkingen (waaronder verf- en inktblikken) eerst geshredderd om opslag- en transportvolume te verkleinen. Hierna worden verffractie en het verpakkingsmateriaal gescheiden in een VBI. Shredderinstallaties bij Wca-inzamelaars/bewaarders die zijn bedoeld voor volumeverkleining voor bewaren en/of transport en hergebruik van emballage, met uitzondering van spuitbussen, worden toegestaan. Derhalve kan aan Ecoservice voor het shredderen van gebruikte chemicaliënverpakkingen een vergunning worden verleend.

Ecoservice dient de geshredderde metalen verfemballage voor verdere bewerking af te voeren naar een VBI. De huidige VBI's accepteren zowel ongeschredderd als geshredderd materiaal. Ecoservice dient verfrestanten bevattend kunststof emballagemateriaal gescheiden van verfrestanten bevattend metalen emballagemateriaal te shredderen. De geshredderde kunststoffractie dient, indien geen hergebruik dan wel verbranding op een roosteroven mogelijk is, voor verbranding in een draaitrommeloven in Nederland te worden afgegeven. Afhankelijk van de acceptatievoorwaarden van AVR-Chemie B.V. dan wel een andere vergunninghouder die zorg draagt voor de eindverwijdering van het afval, mag de geshredderde fractie worden opgemengd met zaagsel.

Het bewerken van oliefilters

Onlangs is door Gedeputeerde Staten van de provincie Zuid-Holland aan AVR Chemie B.V. een vergunning ingevolge de Wm verleend voor het shredderen van oliefilters. De capaciteit van deze shredderinstallatie bedraagt 10 kton per jaar.

In het MJP is aangegeven dat jaarlijks 3,8 kton oliefilters vrijkomen, waarvan 2,6 kton gescheiden wordt ingezameld. De verwerkingscapaciteit bij AVR-Chemie B.V. is dan ook voldoende ten opzichte van het aanbod van oliefilters. Shredderen van oliefilters ten behoeve van transport is niet zinvol. Bovendien wordt het binnenste van het oliefilter en het filterpapier bij het shredderen van oliefilters "ingeklinkt" in het blik. Hierdoor wordt de hergebruiksmogelijkheid van de metaalfractie verminderd. In de brief van 5 juli 1993 is het voorgestane beleid van het Ministerie van VROM met betrekking tot oliefilters weergegeven. In deze brief is aangegeven dat het shredderen van oliefilters als voorbehandeling voor verbranding op de roosterovens dient plaats te vinden bij AVR-Chemie B.V. Hierdoor wordt de continuïteit van de verwijdering tegen relatief lage kosten gewaarborgd. In de brief is aangegeven dat voor opties welke leiden tot hoogwaardigere verwijdering in beginsel vergunning kan worden verleend.

Aangezien AVR-Chemie B.V. is aangewezen in bedoelde brief voor het shredderen van oliefilters en het shredderen van oliefilters en opmengen met zaagsel door Ecoservice niet leidt tot een hoogwaardigere be-/verwerking wordt deze activiteit dan ook als niet doelmatig beschouwd.

Beoordeling met betrekking tot het bewerken van vaste en pasteuze afvalstoffen van anorganische aard

Rest- en dikslibs zijn niet of zeer moeilijk verpompbare slibs die een veelheid aan verschillende anorganische verontreinigingen bevatten. Hiervoor zijn in de praktijk nog geen andere be-/verwerkingstechnieken beschikbaar dan sedimentatie en indikking door toevoeging van absorptiemateriaal. De slibs worden door Ecoservice zodanig behandeld, dat deze voldoen aan de acceptatiecriteria van de C₂-deponie. Bewerking van de slibs bij Ecoservice leidt er toe dat deze chemische afvalstoffen niet meer in het buitenland worden be-/verwerkt en gedeponieerd. De voorgestane bewerkingsmethodiek moet, tot een hoogwaardiger wijze van be-/verwerking is ontwikkeld, als doelmatig worden beschouwd.

Beoordeling met betrekking tot het verwerken van chemische afvalstoffen in een fysisch-chemische verwerkingsinstallatie

In de fysisch-chemische verwerkingsinstallatie kan het water dat vrijkomt bij de bewerking van vaste en pasteuze afvalstoffen van anorganische aard (dik- en restslibs) na sedimentatie worden verwerkt. Dit geldt ook voor andere binnen de inrichting ontstane vervuilde waterstromen, zoals het water uit de wasstraten voor (klein-)containers, transportmiddelen en apparatuur (afdeling 10).

In opdracht van Ecoservice worden op dit moment jaarlijks circa 10.000 ton verontreinigde verpompbare afvalstromen op locatie bij opdrachtgevers verwerkt. Deze chemische afvalstoffen worden met behulp van mobiele kamerfilterpersinstallaties be-/verwerkt door een Nederlandse zusteronderneming van Ecoservice. Met het realiseren van een nieuwe inrichting zal een deel van deze activiteiten, die thans nog op locatie plaatsvinden, voor be-/verwerking naar deze nieuwe inrichting van Ecoservice worden afgevoerd. Behandeling van deze afvalstoffen binnen de nieuwe inrichting van Ecoservice zal in een groot aantal gevallen onder betere milieuhygiënische omstandigheden plaatsvinden.

Voorts wordt een deel van de verpompbare chemische afvalstoffen thans voor verwerking naar de moedermaatschappij van Ecoservice in het buitenland afgevoerd, waar een vergelijkbare fysisch-chemische behandelingsinstallatie wordt geëxploiteerd. Be-/verwerking van de verpompbare chemische afvalstoffen bij Ecoservice leidt er toe dat dit deel van deze chemische afvalstoffen niet meer in het buitenland worden be-/verwerkt.

Een doelmatige verwijdering van chemische afvalstoffen houdt onder meer in dat het geheel aan verwijderingsvoorzieningen aansluit op het aanbod van chemische afvalstoffen. De verpompbare chemische afvalstoffen (zuren, zure slibs, neutrale slibs, logen en alkalische slibs) worden door Ecoservice fysisch-chemisch behandeld door middel van precipitatie, neutralisatie en filtratie. Het filtraat wordt nabehandeld door middel van fijnfiltratie, ionenwisseling en indien noodzakelijk actiefkoolfiltratie en toevoeging van aluminaten.

In Nederland beschikken 11 Wca-vergunninghouders over een ONO-installatie waarin reinigings- en ontvettingsmiddelen, galvaniseerbaden, etsbaden, beitsbaden en dergelijke kunnen worden verwerkt. Met betrekking tot de verwerking van deze afvalstoffen wordt opgemerkt dat de capaciteit bij de huidige Wca-vergunninghouders ruim voldoende is om het totale aanbod van deze afvalstoffen te verwerken. Conform het gestelde in het MJP zal dan ook geen extra vergunning worden verleend, die een uitbreiding van het aantal vergunninghouders tot gevolg heeft.

Zoals onder "Huidige vergunnings situatie" is omschreven is aan Ecoservice op 5 september 1991 een vergunning verleend als bedoeld in artikel 8 van de Wca voor het bewaren en bewerken van chemische afvalstoffen. Als Wca-vergunninghoudster heeft Ecoservice in het verleden een functie verworven in de verwijderingsstructuur voor chemische afvalstoffen die al dan niet in Nederland verwerkbaar zijn. In onderhavige situatie is dan ook geen sprake van uitbreiding van het aantal vergunninghouders, voor zover het precipiteren, neutraliseren en ontwateren van deze afvalstoffen betreft. Het gaat in dit geval om het in de eigen inrichting van Ecoservice be-/verwerken van chemische afvalstoffen, die voorheen door Ecoservice te Alblasterdam en op locatie elders werden behandeld. Het verlenen van de gevraagde vergunning draagt dan ook bij tot een doelmatige verwijdering van chemische afvalstoffen.

Conclusies

Het is niet in het belang van een doelmatige verwijdering van chemische afvalstoffen de gevraagde vergunning te verlenen voor het bewerken van vaste en pasteuze afvalstoffen van organische aard met als doel het vervaardigen van een vervangende brandstof die in de cementindustrie of een verbrandingsinstallatie, die niet voldoet aan het Besluit luchtmissies afvalverbranding, wordt verbrand.

Het is niet in het belang van een doelmatige verwijdering van chemische afvalstoffen de gevraagde vergunning te verlenen voor het bewerken van oliefilters.

Het is in het belang van een doelmatige verwijdering van chemische afvalstoffen de gevraagde vergunning te verlenen voor:

- het bewaren van chemische afvalstoffen;
- het shredderen van gebruikte chemicaliënverpakkingen en andere vaste en pasteuze organische chemische afvalstoffen en het mengen met zaagsel of houtspaanders;
- het solidificeren van vaste en pasteuze afvalstoffen van anorganische aard;
- het verwerken van verpompbare chemische afvalstoffen (zuren, zure slibs, neutrale slibs, logen en alkalische slibs) in een fysisch-chemische verwerkingsinstallatie.

Termijn van de vergunning

Ecoservice heeft vergunning aangevraagd voor een periode van 10 jaar.

In het MJP wordt weergegeven dat be-/verwerkingsvergunningen in principe slechts voor een periode van vijf jaar worden verleend. Onderhavige inrichting wordt eind 1994/begin 1995 in gebruik genomen. Daarom wordt onderhavige vergunning verleend tot 1 januari 2000.

OVERIGE MILIEUWETTEN

Ingevolge artikel 10, tweede lid, van de Wca dient een vergunning op grond van de Wca te worden geweigerd indien de vereiste milieuvergunningen (in dit geval een vergunning ingevolge de Afvalstoffenwet en Wet verontreiniging oppervlaktewateren (Wvo)) niet aanwezig zijn dan wel niet toereikend zijn.

Hoewel in dit artikel van de Wca een expliciete verwijzing naar de vergunning ingevolge de Afvalstoffenwet (Aw) ontbreekt dient, gezien de jurisprudentie, op een aanvraag om een Wca-vergunning negatief te worden beschikt indien de vereiste vergunning op grond van de Aw niet aanwezig dan wel niet toereikend is.

Afvalstoffenwet en Wet verontreiniging oppervlaktewateren

Tegelijk met onderhavige aanvraag zijn bij het College van gedeputeerde staten van Zuid-Holland een aanvraag om een vergunning ingevolge de Aw en bij het Dagelijks Bestuur van het Zuiverings-schap Hollandse Eilanden en Waarden een aanvraag om een vergunning ingevolge de Wvo ingediend.

Het College van gedeputeerde staten van Zuid-Holland is verzocht de aanvragen gecoördineerd als bedoeld in hoofdstuk 2 van de Wabm af te handelen.

De gevraagde beschikkingen op de vergunningaanvragen, die betrekking hebben op dezelfde activiteiten, worden tegelijkertijd afgegeven. Er zijn derhalve geen redenen als bedoeld in artikel 10, tweede lid, van de Wca aanwezig om de gevraagde vergunning te weigeren.

BEZWAREN

Naar aanleiding van de bekendmaking van de aanvragen zijn bezwaarschriften ingediend door Grootint B.V. (d.d. 22 juni 1993), W. Bol (d.d. 18 juni 1993), de Zuidhollandse Milieufederatie (d.d. 22 juni 1993) en Leto Recycling B.V. (d.d. 18 juni 1993) mede namens Houseman B.V., Loran B.V., Vecom B.V., VVM B.V. en Stokkermans B.V. Door de regionale inspecteur van de Volksgezondheid voor de Milieuhygiëne voor Zuid-Holland is op 17 september 1993 een advies uitgebracht over de aanvraag om een Wca-vergunning.

Het bezwaarschrift van **Grootint B.V.** kan als volgt worden samengevat:

- a. Het bezwaar richt zich met name tegen het verlenen van een vergunning als bedoeld in artikel 8 van de Wca, mede vanwege hetgeen is gesteld in paragraaf 6.6 van het MER t.a.v. externe veiligheid (paragraaf 6.6.1.1). Uit de uitgevoerde risico-analyse blijkt dat met name voor Grootint B.V. haar werknemers ten aanzien van een aantal van de daar vermelde gevaren de risico's niet verwaarloosbaar zijn. Specifiek wordt in de conclusie vermeld dat nadere analyse van het groepsrisico uitwijst dat de kans dat slachtoffers ontstaan ten gevolge van een calamiteit bij Ecoservice, uitsluitend betrekking heeft op werknemers van omliggende bedrijven. Grootint Dordrecht B.V. is een omliggend en zelfs aangrenzend bedrijf en heeft er dus uit dien hoofde belang bij om ten behoeve van haar werknemers bezwaar te maken. Voorts gaat het MER voorbij aan de gevolgen van risico's van incidenten, veroorzaakt door fouten in de bedrijfsvoering (acceptatie, labelen van materiaal, sorteren, be- en verwerken). Daarnaast zal sprake zijn van geuroverlast, hetgeen des te hinderlijker is voor de werknemers die in de buitenlucht hun werkzaamheden moeten verrichten, blijkens de in het MER gegeven geurconcentraties/-contouren. Een en ander is dan ook onaanvaardbaar voor Grootint B.V. Zij verzoekt dan ook maatregelen en voorzieningen voor te schrijven die aantoonbaar leiden tot een verwaarloosbaar risico.

Het bezwaarschrift van de heer **W. Bol** kan als volgt worden samengevat:

- b. De heer Bol dringt er op aan om vast te leggen dat er zonder gekwalificeerd personeel geen zuiveringsproces plaats mag vinden en het de aanbeveling verdient om de binnen het bedrijf te gebruiken coderingen aan de brandweer en de politie door te geven.

Het bezwaarschrift van de **Zuidhollandse Milieufederatie** kan als volgt worden samengevat:

- c. **Vervangende brandstof cementindustrie**
Van de totaal binnenkomende afvalstroom gaat een aanzienlijk deel, via afdeling 4, naar de cementindustrie als vervangende brandstof.
De Zuidhollandse milieufederatie is van mening dat het hierbij blijft gaan om de verwerking van een afvalstroom. De emissies naar de lucht bij de verbranding van de vervangende brandstof in de cementindustrie, zoals weergegeven in bijlage 4.23 van het MER, zijn evenwel aanzienlijk hoger dan normen voorgeschreven in de Richtlijn Verbranden (RV) '89.

De Zuidhollandse Milieufederatie maakt dan ook bezwaar tegen de afvoer van restprodukten uit afdeling 4, indien niet wordt voldaan aan de RV '89 in de (cement)industrie die deze restprodukten verbrand.

Zij verzoekt de vergunning af te geven onder zodanige voorwaarden dat aan haar bezwaren tegemoet wordt gekomen.

Het bezwaarschrift van **Leto Recycling B.V.**, mede namens 5 andere Wca-vergunninghouders, kan als volgt worden samengevat:

- d. Naar de mening van de bedrijven is het verlenen van de gevraagde vergunning(en) in strijd met de doelmatige verwijdering van chemische afvalstoffen.

Met betrekking tot de aanvraag voor het verwerken (neutraliseren en ontwateren) van chemische afvalstoffen krachtens de Wca is zowel in het "Meerjarenplan verwijdering chemisch afval 1990-2000, Visie van de NVCA" als in het "Ontwerp Meerjarenplan verwijdering gevaarlijke afvalstoffen" van het Ministerie van VROM en het IPO gesteld dat er voldoende capaciteit beschikbaar is en uitbreiding van de capaciteit en het aantal vergunninghouders daarom niet aan de orde is.

Ter ondersteuning van deze stelling wordt de verwerkingscapaciteit van de (7) Nederlandse ONO-bedrijven weergegeven.

In de volgende kolommen is weergegeven de hoeveelheid die in de jaren 1990 tot en met 1992 is verwerkt.

Beschikbare O.N.O.-capaciteit	Verwerkte hoeveelheid 1990	Verwerkte hoeveelheid 1991	Verwerkte hoeveelheid 1992
52.000 ton	11.500 ton	13.000 ton	17.500 ton

Uit de bovenstaande tabel blijkt dat sprake is van ruim voldoende verwerkingscapaciteit.

- e. Daarnaast moet worden vastgesteld dat de bij Ecoservice te installeren verwerkingsinstallaties ten opzichte van bestaande O.N.O.-installaties geen enkele toegevoegde kwalitatieve waarde bezit. De technische werking van de bestaande O.N.O.-installaties is veruit superieur, waarbij de aangeboden baden kunnen worden ontgift (van belang voor cyanide, nitriet bevattende baden e.d.) en waarbij veelal wordt gewerkt met een ten opzichte van hydroxide neerslagvorming te verkiezen sulfideprecipitatie (de oplosbaarheid van metaalsulfide in water is veel lager dan van metaalhydroxide).

Samenvattend stelt Leto Recycling B.V. dat de verwerkingsinstallatie noch kwalitatief, noch kwantitatief iets toevoegt aan de realisatie van een doelmatige verwijderingsstructuur terzake.

In het advies van de **inspecteur van de Volksgezondheid voor de Milieuhygiëne voor Zuid-Holland** wordt het volgende gesteld:

- f. Waterige afvalstoffen worden door Ecoservice verwerkt in een fysisch-chemische behandelingsinstallatie, ook wel O.N.O.-installatie genoemd. Ongeveer de helft van de totale hoeveelheid in de installatie te verwerken vloeibare afvalstoffen (3 kiloton) zal afkomstig zijn van derden. De andere helft zal afkomstig zijn van bedrijfsmatige processen van Ecoservice. In het kader van het Landelijk handavingsproject eerstelijns toezicht Wca-vergunninghouders (LPWca) van de Inspectie Milieuhygiëne is een onderzoek uitgevoerd bij de bedrijfscategorie metaalterugwinning en O.N.O.-installaties. Onder andere is een oordeel gegeven over de doelmatigheid van de Wca-vergunninghouders voor deze branche. Een conclusie die in het rapport wordt getrokken, is dat er op het moment ruim voldoende verwerkingscapaciteit in Nederland aanwezig is. Geadviseerd wordt bij de doelmatigheidsbeoordeling van de aanvraag, voor wat betreft de verwerking van waterige afvalstoffen in een O.N.O.-installatie, rekening te houden met de uitkomsten van het LPWca Metaalterugwinning en O.N.O.-installaties.

Naar aanleiding van het advies en de bezwaren wordt het volgende overwogen:

Algemeen

De Wca is met name een organisatorische wet die een kader biedt voor een doelmatige verwijdering van chemische afvalstoffen. Aanvragen om een vergunning op grond van de Wca worden getoetst op doelmatigheid. In beginsel staat los daarvan de vraag in hoeverre er gevaar, schade of hinder voor de omgeving ontstaat en eveneens de vraag in hoeverre beperkingen dienen te worden opgelegd voor wat betreft de eventuele emissies naar de lucht, bodem of water; dit zijn belangen die door de overige milieuvergunningen dienen te worden beschermd. Een Wca-vergunning wordt geweigerd indien het betreffende bedrijf niet beschikt over de vereiste (toereikende) milieuvergunningen. De in het bezwaarschrift genoemde aspecten die betrekking hebben op gevaar, schade of hinder voor de omgeving dienen derhalve te zijn beschermd door de afvalstoffenwetvergunning.

ad a en b.

De bezwaarschriften van Grootint B.V. en de heer W. Bol hebben voornamelijk betrekking op aspecten die door de afvalstoffenwetvergunning dienen te worden beschermd. Door de provincie Zuid-Holland zijn in de afvalstoffenwetvergunning specifieke voorschriften opgenomen ter beperking/voorkoming van gevaar, schade en hinder voor de omgeving.

ad c.

De RV'89 verbranden is voor de verwerking van chemische afvalstoffen inmiddels vervangen door het Besluit luchtmissies afvalverbranding (Staatsblad 1993, nr. 36). Zoals in de beoordeling van de voorgenomen activiteit reeds is aangegeven, wordt het niet doelmatig beschouwd chemische afvalstoffen te bewerken, door bijvoorbeeld menging met zaagsel, met als doel te komen tot een vervangende brandstof voor cementovens of andere verbrandingsinstallaties die niet voldoen aan het Besluit luchtmissies afvalverbranding. De gevraagde vergunning wordt voor deze activiteit dan ook geweigerd. Verwerking van deze afvalstoffen dient plaats te vinden in een draaitrommeloven dan wel roosteroven in Nederland.

ad d.

Conform het gestelde in het MJP worden voor het verwerken van zuren en basen geen extra vergunningen verleend, die een uitbreiding van het aantal vergunninghouders tot gevolg heeft. Hiervan kan worden afgeweken wanneer door het verlenen van een vergunning afvalstoffen, die momenteel worden geëxporteerd, in eigen land kunnen worden verwerkt. Zoals reeds onder beoordeling is aangegeven be-/verwerkt Ecoservice reeds verpompbare chemische afvalstoffen te Alblasterdam en op de lokatie van de opdrachtgevers zelf. Behandeling van deze afvalstoffen binnen een nieuwe inrichting zal in het algemeen onder betere milieuhygiënische omstandigheden plaatsvinden dan thans bij de opdrachtgevers.

Van een uitbreiding van het aantal vergunninghouders is gelet op het voorgaande geen sprake. In onderhavige aanvraag wordt aangegeven dat bedoelde chemische afvalstoffen niet binnen de nieuwe inrichting zullen worden ontgift. Uit meldingengegevens is gebleken dat het ontgiften van bepaalde chemische afvalstoffen bij daartoe bevoegde Wca-vergunninghouders heeft plaatsgevonden. In de voorschriften wordt een artikel opgenomen waarin wordt vermeld dat het Ecoservice niet is toegestaan om verpompbare anorganische chemische afvalstoffen te ontgiften.

ad e.

De door Ecoservice te verwerken anorganische verpompbare chemische afvalstoffen bevatten over het algemeen een grote variëteit aan verontreinigende componenten, bijvoorbeeld zware metalen. Aangezien metalen uit deze afvalstromen vanuit technisch en/of economisch opzicht niet selectief kunnen worden teruggewonnen of verbrand, is het precipiteren, neutraliseren en ontwateren van deze afvalstromen een doeltreffende en doelmatige verwerkingstechniek. Mono-verontreinigde afvalstromen zullen niet door Ecoservice worden verwerkt wanneer hiervoor een hoogwaardigere verwijdering - met inachtneming van de kosteneffectiviteit - bestaat.

Met de voorgestane batchgewijze verwerkingswijze wordt er in voorzien dat relatief veel ontdoeners met relatief kleine partijen van wisselende samenstelling kunnen worden bediend en dat verpompbare afvalstoffen (dunslibs zoals bijvoorbeeld latexslibs) niet meer voor integrale verbranding aan AVR-Chemie B.V. behoeven te worden aangeboden. Dit in tegenstelling tot de handelswijze van een aantal van de huidige Wca-vergunninghouders met een ONO-installatie.

ad f.

Het advies van de Inspectie Milieuhygiëne wordt onderschreven. Toetsing van de voorgenomen activiteit heeft plaatsgevonden aan het MJP. Hierbij is eveneens rekening gehouden met de uitkomsten van het LPWca Metaalterugwinning en O.N.O.-installaties. In de voorschriften is opgenomen dat Ecoservice geen chemische afvalstoffen mag ontgiften.

Naar aanleiding van de bekendmaking van de **ontwerpbeschikkingen** zijn bezwaarschriften ingediend door Grootint B.V. (d.d. 19 april 1994), W. Bol (d.d. 15 april 1994), Leto Recycling B.V. (d.d. 5 mei 1994 en 1 juni 1994) en Ecoservice (d.d. 5 mei 1994).

Het bezwaarschrift van **Grootint B.V.** kan als volgt worden samengevat:

aa.

In de ontwerpbeschikking zijn geen bepalingen opgenomen die een wijziging zouden betekenen van het MER op het gebied van externe veiligheid. Hierdoor zijn de bezwaren te dien aanzien onverkort blijven bestaan, zeker omdat er geen risicoberekening is gegeven ten aanzien van een realistisch scenario voor het individueel en groepsrisico.

ab.

Gesteld wordt dat een milieu- en kwaliteitssorgsysteem (MKZS) zal worden opgezet. Deze verplichting is niet opgenomen in een onderdeel van de ontwerpbeschikking. Ook is niet duidelijk of dit MKZS wordt gecertificeerd.

Het bezwaarschrift van de heer **W. Bol** kan als volgt worden samengevat:

ba.

Ten aanzien van punt 1.0 "Acceptatie" in de afvalstoffenwetvergunning wordt opgemerkt dat de halonen chloor, broom, fluor en jodium tot de meest agressieve chemicaliën behoren. Voor zover niet explosief, samengeperst, besmettelijk of radioactief zouden deze stoffen volgens de ontwerpbeschikking mogen worden geaccepteerd. Vermoed wordt dat de halonen betrekking hebben op produkten zoals sterke insecticiden, waarvan gebruik wordt afgeraden dan wel verboden is. De regels voor de acceptatie van halogeenvrije organische stoffen en halogeenhoudende organische stoffen moeten derhalve anders worden gesteld.

Het bezwaarschrift van **Leto Recycling B.V.** kan als volgt worden samengevat:

ca.

Behandeling van bedoelde verpompbare chemische afvalstoffen in een stationaire installatie voert zeker in de meeste gevallen tot betere milieuhygiënische omstandigheden, doch de bestaande permanente installaties kunnen reeds voldoen aan de bedoelde eisen van milieuhygiëne. Uitbreiding met een nieuwe installatie acht Leto Recycling B.V. overbodig. Voorts wordt slechts een deel van de door Ecoservice te behandelen afvalstromen in de geplande installatie verwerkt. De overige afvalstromen zullen in een mobiele installatie op lokatie worden verwerkt. Eisen ten aanzien van milieuhygiëne zijn dus slechts ten dele gewaarborgd.

cb.

Op pagina 17 van de ontwerpbeschikking is opgenomen dat be- en verwerking van de verpompbare afvalstoffen ertoe leidt ertoe dat deze chemische afvalstoffen niet meer in het buitenland worden be-/verwerkt. Het enorme overschot aan be-/verwerkingscapaciteit in Nederland maakt be-/verwerking in het buitenland echter overbodig.

cc.

Er wordt vergunning verleend voor een installatie waarmee wordt geneutraliseerd en onttrokken. Omdat ontgiften nadrukkelijk niet wordt toegestaan, wordt geen volledig pakket van verwerking aangeboden. Dit lijkt Leto Recycling B.V. in strijd met het doelmatigheidsprincipe.

cd.

In het verleden was uitsluitend verwerking ten behoeve van derden toegestaan. In onderhavige vergunning wordt het Ecoservice toegestaan om afvalstoffen van haar eigen bedrijfsmatige processen te be-/verwerken. Volgens Leto Recycling B.V. zou het meer in de lijn van de doelmatigheid liggen indien Ecoservice haar eigen afvalstromen bij bestaande be-/verwerkers aan zou bieden, in plaats van hiervoor (gedeeltelijk) een nieuwe installatie te bouwen. Het gegeven dat Ecoservice de installatie tevens voor eigen gebruik zal benutten, leidt volgens Leto Recycling B.V. tot de constatering dat mede daardoor gebruik gemaakt blijft worden van de mobiele installatie ten behoeve van haar cliënten. Dit laatste is echter vanuit milieuhygiënisch oogpunt niet wenselijk.

Leto Recycling B.V. verzoekt - gelet op het aangevoerde onder ca tot en met cd - de bezwaren weg te nemen door het be-/verwerken van verpompbare chemische afvalstoffen in een stationaire installatie (afdeling 6) te weigeren.

Het bezwaarschrift van **Ecoservice** kan - voor zover dit betrekking heeft op de Wca - als volgt worden samengevat:

da.

De vergunningen worden verleend tot 1 januari 2000, aangezien vergunningen ingevolge de Wca in principe slechts voor een periode van vijf jaar worden verleend. In de ontwerpbeschikking is aangegeven dat op deze termijn een uitzondering mogelijk is indien de grootte van de investering daartoe aanleiding geeft. Aangezien de investering een bedrag van 35 miljoen gulden betreft en de afschrijvingstermijn voor installaties evenredig dienen te worden verkort, wordt met klem verzocht de vergunningen te verlenen voor een periode van tien jaar, overeenkomstig de aanvraag.

db.

Op verschillende plaatsen in de ontwerpbeschikkingen ingevolge de Aw en de Wca is aangegeven dat voorzieningen, procedures en onderzoeken **binnen een maand na het van kracht worden van de beschikking** aangebracht dan wel moeten worden uitgevoerd. Aangezien het hier een nieuw te bouwen inrichting betreft, zal naar verwachting een periode van minimaal een jaar verstrijken voordat de inrichting in gebruik wordt genomen, gerekend vanaf het moment dat de vergunning van kracht is. Voorgesteld wordt de zinsnede "na het van kracht worden van de vergunning" te vervangen door de zinsnede "na in gebruik name van de inrichting".

dc.

Als datum van ontvangst van het bezwaarschrift van Leto Recycling B.V. is 18 juni 1993 genoemd. Ecoservice meent dat dit schrijven pas is ingediend na de insprektermijn (augustus 1993) en is het er niet mee eens dat dit bezwaarschrift wordt meegewogen in de besluitvorming. Bovendien heeft de Cmer zich niet over het bezwaarschrift kunnen uitspreken zodat een inhoudelijke beoordeling - door onafhankelijke deskundigen - niet heeft kunnen plaatsvinden. Op grond van deze vaststelling dient dit bezwaarschrift volgens Ecoservice niet-ontvankelijk te worden verklaard en kan vermelding hiervan achterwege blijven. In de ontwerpbeschikking ingevolge de AW is het bezwaarschrift van Leto Recycling B.V. niet meegenomen/genoemd.

dd.

De gestelde bewaartermijnen voor geregistreerde gegevens zoals opgenomen in de ontwerpbeschikkingen ingevolge de Aw (vijf jaar) en de Wca (tien jaar) sluiten niet op elkaar aan en ook niet op het LIA-systeem (drie jaar). Verzocht wordt om één bewaartermijn te hanteren.

de.

Op verschillende plaatsen in de ontwerpbeschikking wordt gesproken van "soldificeren". Volgens Ecoservice dient echter de term "solidificeren" te worden gebruikt.

df.

Aangegeven is dat in afdeling 8 tevens "foutief geaccepteerde" afvalstoffen tijdelijk zullen worden geplaatst. Op grond van een stringent acceptatiebeleid zal foutieve acceptatie volgens Ecoservice niet (mogen) voorkomen. Verzocht wordt de term "afgekeurde en/of nog niet-geaccepteerde afvalstoffen" te hanteren.

dg.

Het MJP vormt het toetsingskader voor onderhavige vergunningverlening. Gewezen wordt op het gestelde op pagina 7 waarin wordt benadrukt dat vergunningprocedures, die in gang zijn gezet vóór het in werking treden van de Wm op 1 maart jl., worden afgehandeld **volgens het oude recht**. Dit betekent onder meer "... dat de beoordeling plaatsvindt aan de hand van de criteria die golden op **het moment van indienen van de aanvraag** ...". Bedoelde aanvraag om vergunning is ingediend op 19 februari 1993 en daarmee dus vóór het verschijnen van het MJP. Ecoservice is van oordeel dat toepassing van het onderhavige toetsingskader derhalve niet juist is en dat gebruik van de toentertijd geldende kaders wellicht andersluidende conclusies tot gevolg zou kunnen hebben gehad. Zo waren bijvoorbeeld ten aanzien van het verwerken van oliefilters op het moment van indiening geen richtlijnen (zoals omschreven in het MJP) voorhanden.

In dit verband stelt Ecoservice tevens aan de orde dat - ondanks dat het MJP van toepassing zou zijn en daarmee voor oliefilters een uitzondering c.q. een aparte doelmatigheidstoetsing zou moeten worden gemaakt - inmiddels wel aan AVR vergunning is verleend voor het shredderen van oliefilters. Aangezien het eindproduct van afdeling 4 eveneens voor verbranding wordt afgevoerd, ziet Ecoservice geen reden de vergunning voor het verwerken van oliefilters aan haar te weigeren.

dh.

Gesteld wordt dat in het MJP onderscheid wordt gemaakt in twee categorieën verbrandbare afvalstoffen. Volgens Ecoservice is echter geen sprake van 2 maar van 3 categorieën. De derde, ontbrekende, categorie heeft betrekking op verbrandbare afvalstoffen die als secundaire brandstof kunnen worden ingezet. Gelet op het belang van dit onderscheid en de overwegingen die ten aanzien van de aangevraagde activiteiten zijn opgevoerd, wordt verzocht deze derde categorie eveneens in de doelmatigheidstoetsing te betrekken.

di.

Pagina 15 (2^e alinea) : "... uitgevoerd ten behoeve van hergebruik".

dj.

Pagina 16 (3^e alinea) : "... of AVI en zodoende vooralsnog als niet doelmatig ...".

dk.

Pagina 26

(artikel 5, eerste lid) : Aangegeven wordt dat een beschrijving (...) dient te worden aangeboden aan de directeur. Ecoservice is onduidelijk welke directeur in dit verband wordt bedoeld. Aangezien ook in de Aw de term "de directeur" wordt gehanteerd, wordt verzocht één en ander nader te specificeren.

dl.

Pagina 26 (artikel 6) : Volgens Ecoservice is artikel 6 gelijk aan het gestelde in artikel 16, eerste lid. Gelet op de gehanteerde terminologie in beide artikelen (met name aangaande het "omschrijvingsformulier") wordt verzocht artikel 6 te schrappen.

dm.

Pagina 27 (artikel 13) : Verzocht wordt het voorschrift aan te vullen met: "... of elektronisch kan worden vastgelegd ...". In dit verband wordt gewezen op de overweging om tot aanschaf van een elektronisch systeem (bijvoorbeeld met behulp van streepjescodes) over te gaan.

Naar aanleiding van de bezwaren wordt het volgende overwogen:

ad aa, ab en ba.

De bezwaarschriften van Grootint B.V. en de heer W. Bol hebben betrekking op aspecten in de ontwerpbeschikking van de AW-vergunning. De overwegingen onder ad a. zijn eveneens op deze bezwaren van toepassing. De bezwaren worden door de provincie Zuid-Holland in de beschikking op de aanvraag om Aw-vergunning verder behandeld.

ad ca en cd.

Het doelmatigheidsprincipe stelt dat een zo volledig mogelijke integrale verwerking wordt nagestreefd. Bij Ecoservice wordt het bewaren gekoppeld aan indikken/solidificeren en verwerken langs fysisch-chemische weg. Doelmatig is verder ook dat Ecoservice haar eigen afvalwaterstromen afkomstig uit de afdelingen 3 en 5 verwerkt. Transport van kleine partijen afvalwater over de weg naar verwerkingsinrichtingen elders draagt in onderhavig geval niet bij tot een doelmatigere verwijdering van de betreffende afvalstoffen.

De fysisch-chemische bewerkingsinstallatie van Ecoservice is zodanig van opzet dat de hoeveelheid afvalstoffen welke nu reeds in Alblasserdam wordt verwerkt, op een hogere technische standaard wordt verwerkt, hetgeen een verbetering van de bestaande techniek betekent. Er is derhalve geen sprake van uitbreiding van het aantal vergunninghouders maar van het optimaliseren van de verwerkingstechniek bij een bestaande vergunninghouder. Dit is in overeenstemming met het gestelde in het MJP.

Voorts wordt opgemerkt dat werkzaamheden door Ecoservice met een mobiele installatie op lokatie in het algemeen niet vallen onder de werkingssfeer van de Wca. Milieuhygiënische eisen voor bewerking van afvalstoffen in een mobiele installatie op lokatie dienen te worden gesteld door het daartoe bevoegde gezag op grond van de Wet milieubeheer.

ad cb.

Bedoeld wordt, dat in de verwerkingsinstallatie ook die verpompbare chemische afvalstoffen worden verwerkt die momenteel door Ecoservice conform de daarvoor geldende regels worden uitgevoerd naar de moedermaatschappij van Ecoservice in Duitsland. Uitvoer van de betreffende afvalstoffen zal worden stopgezet dan wel aanzienlijk beperkt. Dit is conform het gestelde in het MJP.

ad cc.

De door Ecoservice geaccepteerde afvalstoffen behoeven in het algemeen niet te worden ontgift. Voor deze afvalstoffen is de verwerking aan te merken als doelmatig. Verder wordt opgemerkt dat door Ecoservice zowel in het MER als de vergunningaanvraag duidelijk is aangegeven dat zij gaat samenwerken met O.N.O.-bedrijven voor de aanlevering van te ontgiften afvalstromen bij deze bedrijven. Van een inbreuk op de O.N.O.-markt is dan ook geen sprake.

ad da.

Met betrekking tot de vergunningtermijn is in het MJP aangegeven dat vergunningen in principe slechts voor een periode van vijf jaar worden verleend. Een uitzondering is alleen mogelijk, als de grootte van de investering daartoe aanleiding geeft. In de sectorplannen wordt dit aangegeven. Aangezien in geen enkel sectorplan wordt aangegeven dat voor de betreffende categorieën chemische afvalstoffen een vergunning voor langer dan vijf jaar kan worden verleend, is een vergunningtermijn van tien jaar in strijd met het MJP. Gelet op het voorgaande zal de vergunningtermijn dan ook niet worden gewijzigd.

In de Nota van aanpassing wordt voorts aangegeven dat, voor zover de toegepaste technieken nog voldoen aan de minimumstandaard, in beginsel na afloop van de geldigheidsduur een nieuwe vergunning zal worden verleend. Alleen indien er een zodanige overcapaciteit is dat zonder substantiële invoer, het milieuhygiënisch verantwoord functioneren van de afzonderlijke bedrijven in gedrang komt, zal mogelijk aan een of meer bedrijven in de betreffende branche een nieuwe vergunning worden onthouden. Indien aan de orde dan zal een dergelijke sanering uiteraard in overleg met de branche worden doorgevoerd.

ad db.

Het bezwaar heeft betrekking tot de gestelde termijnen in artikel 5, acceptatie, artikel 15, administratie en artikel 19, terzake kundige personen.

Doel van het acceptatie-voorschrift is te bewerkstelligen dat de vergunninghouder zelf nagaat, dat hij slechts die afvalstoffen inneemt die hij conform zijn vergunning mag bewaren, bewerken of verwerken.

Het voorschrift wordt gesteld in het belang van een doelmatige verwijdering en vormt daarna een belangrijke schakel in het goed functioneren van de verwijderingsketen voor chemische afvalstoffen. Zonder een goede acceptatieprocedure bestaat het gevaar dat een vergunninghouder afvalstoffen accepteert en verwerkt, die schade aan zijn installatie toebrengen of waar bij be-/verwerking emissie-eisen in de onderliggende milieuvergunningen worden overtreden. In die gevallen is er geen sprake van een continue, soepel verlopende verwijdering waarbij aan de geldende milieuvoorschriften wordt voldaan. Een goede acceptatieprocedure is dan ook in het belang van de **continuïteit** van de verwijdering. De acceptatieprocedure heeft kortom tot doel na te gaan of:

1. de vergunninghouder het afval volgens zijn vergunningen in ontvangst mag nemen;
2. het afval verwerkbaar is door de vergunninghouder;
3. het omschrijvingsformulier volledig is ingevuld, inclusief de juiste afvalstofcode.

Doel van het administratie-artikel is met name de mogelijkheid tot effectief toezicht te vergroten. Daarnaast is een goed uitgevoerde afvalstoffenboekhouding een van de belangrijkste informatiebronnen voor het management van een afvalverwijderend bedrijf.

Gelet op het belang van een goede administratie- en acceptatieprocedure is het van belang om vóór ingebruikname van de inrichting de gevraagde gegevens te overleggen, zodat de procedures direct kunnen worden uitgevoerd als de inrichting in gebruik wordt genomen. Aangezien de inrichting waarschijnlijk begin 1995 in bedrijf wordt genomen is met het College van gedeputeerde staten van Zuid-Holland afgestemd dat de stukken met betrekking tot de administratie-opzet, de acceptatieprocedure en de ter zake kundige binnen drie maanden na het van kracht worden van de beschikking aan de directeur dienen te worden overgelegd.

ad dc.

Bij brief d.d. 18 juni 1993 is door Leto Recycling B.V. bezwaar gemaakt tegen de Wca-vergunning-aanvraag van Ecoservice. Schriftelijke bezwaren konden worden ingediend tot en met 23 juni 1993, hetgeen betekent dat het bezwaarschrift binnen de daarvoor gestelde termijn is ingediend. Dit bezwaarschrift is binnen de ambtelijke organisatie van de provincie Zuid-Holland echter zoekgeraakt. Op verzoek van de provincie Zuid-Holland heeft Leto Recycling B.V. vervolgens bij brief d.d. 6 september 1993 nogmaals een gelijkluidend afschrift van het bezwaarschrift aan de provincie doen toekomen. Op 22 oktober 1993 is een kopie van dit schrijven verstuurd naar Ecoservice, de Cmer en de wettelijke adviseurs. Noch door Ecoservice noch door de Cmer en de wettelijke adviseurs is een reactie gegeven op het ingekomen bezwaarschrift. Afzien van behandeling van het bezwaarschrift van Leto Recycling B.V. is dan ook niet aan de orde. Aangezien de bezwaren uitsluitend betrekking hebben op de doelmatigheid van de verwijdering van chemische afvalstoffen zijn de bezwaren niet weerlegd in de ontwerpbeschikking ingevolge de Aw.

ad dd.

Aan het verzoek om één bewaartermijn te hanteren voor geregistreerde gegevens wordt tegemoetgekomen. De Aw-vergunning zal aansluiten bij de termijnen zoals gesteld in onderhavige vergunning. De reden van de keuze van een bewaartermijn van tien jaar is gelegen in het feit dat er een koppeling dient te bestaan tussen de acceptatie van afvalstoffen en de registratie daarvan. De goederenregistratie (administratie) moet zijn gekoppeld met de financiële administratie. Omdat bedrijven financiële gegevens minimaal 10 jaar dienen te bewaren (voor de fiscus), betekent dit dat ook administratieve gegevens die hiermee samenhangen tenminste tien jaar dienen te worden bewaard.

ad de, df en di.

Aan het gestelde in deze bezwaren wordt in onderhavige beschikking tegemoetgekomen.

ad dg.

Op vervolgvel 18 van de ontwerpbeschikking is aangegeven dat het MJP het toetsingskader vormt voor onderhavige vergunningverlening. Het MJP vervangt de voorheen geldende toetsingskaders voor de vergunningverlening, zoals de Nota Vergunningenbeleid chemische afvalstoffen en de beleidsnotitie voor vergunningverlening per sector. Het MJP staat een continuering voor van de voorheen geldende beleidsuitgangspunten. Uitzonderingen hierop worden apart vermeld in het MJP. Het MJP geeft een nadere invulling van het begrip "doelmatige verwijdering". Voor twintig sectoren wordt dit beleid geconcretiseerd. Toepassing van het MJP als toetsingskader leidt zodoende niet tot andersluidende conclusies.

Afhandeling volgens het oude recht houdt in dat de *procedure* ingevolge de Wabm wordt gevolgd, met dien afwijking dat ingevolge het overgangsrecht van de Algemene wet bestuursrecht gedurende zes weken beroep openstaat. Een doelmatigheidstoetsing van de bewerking van oliefilters geschiedt heden ten dage volgens dezelfde criteria als voor de vaststelling van het MJP. De schaalgrootte van AVR is dusdanig dat voorzieningen gerealiseerd en in stand kunnen worden gehouden om milieurisico's van het be-/verwerken te minimaliseren. De capaciteit van de be-/verwerkingsinstallaties bij AVR voor oliefilters bedraagt 10.000 ton per jaar. De jaarlijks in Nederland vrijkomende hoeveelheid oliefilters wordt geschat op 3.800 ton. De capaciteit bij AVR is dan ook meer dan voldoende. Zoals reeds aangegeven in de beoordeling leidt de door Ecoservice voorgestane bewerkingstechniek niet tot een hoogwaardigere be-/verwerking dan be-/verwerking bij AVR.

ad dh.

In het MJP wordt bewust onderscheid gemaakt in twee categorieën verbrandbare chemische afvalstoffen. De inzet van afvalstoffen als secundaire brandstof zonder dat bedrijven dienen te beschikken over vergunningen voor het verbranden van gevaarlijke afvalstoffen, zou betekenen dat er sprake is van het inzetten van afvalstoffen als grondstoffen. Een dergelijke toepassing zou mogelijk zijn na het van kracht worden van een Amvb als bedoeld in artikel 1.1, elfde lid van de Wm. Een dergelijke Amvb is nog niet van kracht, noch is het Ministerie op dit moment voornemens deze op te stellen voor deze toepassing. Derhalve hoeft deze mogelijkheid niet in de doelmatigheidsbeoordeling te worden meegenomen.

ad dj.

Momenteel is in Europa geen enkele cementoven in werking welke voldoet of kan voldoen aan het Besluit luchtemissies afvalverbranding noch is te verwachten dat dit binnen enkele jaren zal gebeuren. Verbranding van chemische afvalstoffen in de huidige cementovens wordt zodoende vooralsnog als niet-doelmatig aangemerkt. Aan het bezwaar wordt derhalve niet tegemoet gekomen.

ad dk.

De definitie "directeur" staat uitgelegd in artikel 1 van de (ontwerp)beschikking. Tussen het Ministerie van VROM en de provincies zijn werkafspraken gemaakt met betrekking tot de overdracht van bevoegdheden en vergunningen. Deze werkafspraken betekenen voor Ecoservice dat de beschrijving van de acceptatieprocedure (artikel 5) en de opzet van de administratie (artikel 15) ter goedkeuring moeten worden gezonden aan de directeur Afvalstoffen van het Ministerie van VROM en alle overige stukken aan de provincie Zuid-Holland. Met het begrip "directeur" in artikel 5, derde lid, artikel 8, artikel 9, tweede lid, artikel 15, derde en vierde lid, artikel 17, tweede lid, artikel 18, artikel 20, artikel 21 wordt bedoeld de directeur van de Dienst Water en Milieu van de provincie Zuid-Holland. De voorschriften zijn niet gewijzigd omdat de directeur geen voorschriften mag opleggen die direct gevolg hebben voor de directeur Dienst Water en Milieu van de provincie Zuid-Holland.

ad dl.

Gekozen is om het eerste lid van artikel 16 te schrappen. Aan het bezwaar wordt tegemoet gekomen.

ad dm.

Een toezichthoudende ambtenaar moet ook zonder "leespen" de noodzakelijke gegevens op het emballagemateriaal kunnen aflezen. Ingebruikname van een elektronisch systeem doet hieraan niets af. Aan het bezwaar wordt niet tegemoet gekomen.

Conclusie met betrekking tot de bezwaren

Het voorgaande leidt niet tot een ander standpunt dan verwoord onder "Conclusies".

DE VERGUNNING

Ter voldoening aan de eerder genoemde beleidsuitgangspunten is het noodzakelijk aan de vergunning voorschriften te verbinden.

Administratie

Teneinde een goed beeld te hebben van de afvalstromen van, naar en in het bedrijf dient Ecoservice te beschikken over een daartoe geschikte administratie. In de vergunning worden dan ook voorschriften (artikel 15) hieromtrent opgenomen.

Acceptatie

Voorts wordt in Wca-vergunningen een artikel opgenomen met betrekking tot de uitvoering van artikel 8, tweede lid, van de Wca. Met dit artikel kan uitvoering worden gegeven aan de wijze waarop de Wca-vergunninghouder zich overtuigt van de aard, eigenschappen en samenstelling van de haar aangeboden chemische afvalstoffen. In artikel 5 van deze vergunning wordt een beschrijving van de acceptatieprocedure verlangd en wordt verwezen naar een bijlage met aandachtspunten voor het opstellen van een acceptatieprocedure.

In-, uit- en doorvoer van gevaarlijke afvalstoffen

Deze vergunning heeft geen betrekking op de import en export van gevaarlijke en/of chemische afvalstoffen. Daarvoor dient te worden voldaan aan het gestelde in de EG-verordening nr 259/93, "Verordening betreffende toezicht en controle op de overbrenging van afvalstoffen binnen, naar en uit de Europese Gemeenschap", die op 6 mei 1994 van kracht is geworden.

Bewaartermijn

Een langdurige opslag is niet in het belang van een doelmatige verwijdering. Daarom is een beperkende voorwaarde in de vergunning opgenomen ten aanzien van de termijn van bewaren.

De continuïteit kan in gevaar komen indien langdurig grote hoeveelheden eindprodukt blijven bewaard; dit betreft zowel de continuïteit van de bedrijfsvoering als de continuïteit van de verwijdering van chemische afvalstoffen. Indien immers door te langdurige opslag van dit eindprodukt de maximale opslagcapaciteit (zoals aangegeven kan zijn in de vereiste hinderwetvergunning) wordt bereikt, komt zowel de economische positie van het bedrijf in gevaar (omdat de afvoer van het eindprodukt niet goed is geregeld) als de verwijdering van de chemische afvalstoffen. Om deze reden is het voorschrift opgenomen dat het eindprodukt niet langer dan één jaar op het eigen terrein opgeslagen mag worden.

Tarieven

In verband met de uniformiteit van het vergunningenbestand is in deze beschikking een artikel over tarieven (artikel 16) aan de voorschriften en beperkingen toegevoegd. Dit voorschrift is gebaseerd op artikel 11, sub 2c, van de Wca waarin staat vermeld dat aan een vergunning voorschriften kunnen worden verbonden. Daartoe kan behoren dat de vergunninghouder voor het bewaren en be-/verwerken van chemische afvalstoffen geen hoger bedrag in rekening mag brengen dan een door de Minister van VROM vast te stellen tarief. Indien de Minister een dergelijk tarief vaststelt, wordt dit de vergunninghouder schriftelijk medegedeeld. Tegen een dergelijke beslissing kan te allen tijde bezwaar worden aangetekend middels de daarvoor geldende procedures. Dit tarievenvoorschrift wordt in alle (nieuwe) bewaar- en be-/verwerkingsvergunningen op grond van de Wca, opgenomen.

Inzamelen

Voor het verzamelen van chemische afvalstoffen als bedoeld in het Bica is een vergunning op grond van artikel 32 juncto artikel 21 van de Wca vereist, dan wel een vergunning op grond van hoofdstuk 10 (Afvalstoffen) van de Wm.

In artikel 2 van het Bica worden met gebruikmaking van artikel 32 van de Wca de artikelen 21 tot en met 24 van de wet van overeenkomstige toepassing verklaard op het verzamelen van chemische afvalstoffen van aangewezen bedrijven.

Het Bica c.q. de provinciale milieuverordening (eerste tranche) is van toepassing op alle chemische afvalstoffen waarvan een bedrijf waar één van de volgende chemische afvalstoffen ontstaat zich wil ontdoen in een hoeveelheid kleiner dan 200 kg per afgifte per afvalstof:

1. Restanten van kwikhoudende thermometers.
2. Restanten van de toepassing van amalgaam in de tandheelkunde.
3. Afvalstoffen afkomstig van de toepassing van verven, lakken, beitsen en andere soortgelijke vloeibare en pasteuze middelen die ter kleuring of bescherming op hout, steen, metaal, textiel en dergelijke materialen worden aangebracht.

4. Afvalstoffen afkomstig van fotografisch-chemische bewerkingen.
5. Zuren, logen, galvanische en etsbaden, die zijn gebruikt voor de reiniging of bewerking van metaaloppervlakken, voor het opbrengen van een beschermende metaallaag op produkten en halffabrikaten of voor het ontlakken van geverfde produkten.

Daarnaast is het Bica van toepassing op chemische afvalstoffen waarvan een inrichting, waar onderhouds- en herstelwerkzaamheden worden verricht aan voertuigen en machines, zich ontdoet. Met machines wordt hier uitsluitend bedoeld rollend materieel zoals tractoren en kranen bedoeld. Tenslotte is het Bica van toepassing op mengsels van olie, water en slib die vrijkomen bij inrichtingen waar onderhouds- en herstelwerkzaamheden worden verricht aan voertuigen en machines.

Ecoservice beschikt niet over een inzamelvergunning. Dit betekent dat het Ecoservice niet is toegeestaan de onder het Bica c.q. de provinciale milieuverordening vallende chemische afvalstoffen die bij bedoelde bedrijven vrijkomen in hoeveelheden kleiner dan 200 kg per afgifte per afvalstof in te zamelen.

PROCEDURE

De procedure is overeenkomstig het bepaalde in hoofdstuk 3 van de Wet algemene bepalingen milieuhygiëne (Stb. 1988, 133) uitgevoerd.

Gelet op de Wet chemische afvalstoffen

Gelet op de Wet algemene bepalingen milieuhygiëne

B E S L U I T :

- I Ecoservice Nederland B.V. te Alblisserdam een vergunning als bedoeld in artikel 8 van de Wet chemische afvalstoffen voor het bewerken van - van anderen afkomstige - vaste en pasteuze afvalstoffen van organische aard met als doel het vervaardigen van een vervangende brandstof voor de cementindustrie of een verbrandingsinstallatie, die niet voldoet aan het Besluit luchtmissies afvalverbranding, te weigeren.
- II Ecoservice Nederland B.V. te Alblisserdam een vergunning als bedoeld in artikel 8 van de Wet chemische afvalstoffen voor het bewaren van de in artikel 2, eerste lid, bedoelde - van anderen afkomstige - chemische afvalstoffen, te verlenen.
- III Ecoservice Nederland B.V. te Alblisserdam een vergunning als bedoeld in artikel 8 van de Wet chemische afvalstoffen voor het bewerken en/of verwerken van de in artikel 2, tweede, derde, vierde en vijfde lid, bedoelde - van anderen afkomstige - chemische afvalstoffen, te verlenen.
- IV De vergunning te verlenen onder de volgende beperkingen en voorschriften tot uiterlijk 1 januari 2000.

DEFINITIES

Artikel 1

1. Met de Wca wordt bedoeld de Wet chemische afvalstoffen zoals gepubliceerd in 1981 in Staatsblad nr. 696 en zoals laatstelijk gewijzigd bij de wet van 3 september 1990, Staatsblad nr. 478.
2. Onder chemische afvalstoffen worden die afvalstoffen verstaan die als chemische afvalstoffen in de zin van de Wca dienen te worden aangemerkt.

3. Met de directeur wordt in deze vergunning bedoeld de directeur Afvalstoffen die namens de Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer handelt.
4. Met een VBI wordt in deze vergunning bedoeld een installatie waarin verfafvalstoffen, door middel van spoelen met oplosmiddelen of door middel van diepkoelen, (kunnen) worden bewerkt met als doel het terugwinnen van herbruikbare (verpakkings-)materialen (metaal, kunststof) en volumereductie van de reststromen.
5. Met dunslibs worden in deze vergunning anorganisch belaste verpompbare chemische afvalstoffen bedoeld met een droge stofgehalte $\leq 15\%$ m/m.
6. Onder bewaren wordt in deze vergunning verstaan het tijdelijk opslaan van chemische afvalstoffen in afwachting van verdere verwijdering; hieronder valt ook het samenvakken, samenvoegen of sorteren van afvalstoffen;
7. Onder bewerken wordt in deze vergunning verstaan het behandelen van chemische afvalstoffen, anders dan eindverwijderen, met fysische methoden. Onder bewerken wordt in deze beschikking verstaan:
 - a. het shredderen van gebruikte chemicaliënverpakkingen (met uitzondering van oliefilters) en andere vaste en pasteuze organische chemische afvalstoffen en het mengen met of toevoegen van zaagsel/houtspaanders voor verbranding in een afvalverbrandingsinstallatie die voldoet aan het Besluit luchtmissies afvalverbranding;
 - b. het shredderen van metalen verfemballage met het oog op afvoer van deze chemische afvalstoffen naar een VBI;
 - c. het sedimenteren en aansluitend indikken c.q. solidificeren met anorganische bindmiddelen, zoals diatomeeënaarde, van niet- of slecht verpompbare anorganische chemische afvalstoffen (dikslibs) tot een deponeerbaar eindproduct.
8. Onder verwerken wordt in deze vergunning verstaan het behandelen van chemische afvalstoffen, anders dan eindverwijderen, op een zodanige wijze dat de chemische eigenschappen van het oorspronkelijke product worden gewijzigd. Onder verwerken wordt in deze beschikking verstaan het batchgewijs precipiteren, neutraliseren en ontwateren van verpompbare anorganische chemische afvalstoffen (zuren, zure slibs, neutrale slibs, logen en alkalische slibs) en het nabehandelen van het uit de kamerfilterpers vrijkomende filtraat met behulp van fijnfiltratie, ionenwisseling, actief-koolfiltratie en toevoegen van aluminaten.
9. Onder eindverwijderen wordt in deze vergunning verstaan het verbranden of storten van chemische afvalstoffen.

TOEGESTANE ACTIVITEITEN

Artikel 2

1. Deze vergunning heeft betrekking op het bewaren van chemische afvalstoffen.
2. Deze vergunning heeft betrekking op het bewerken van niet- of slecht verpompbare anorganische chemische afvalstoffen (dikslibs) door middel van sedimenteren, indikken c.q. solidificeren.
3. Deze vergunning heeft betrekking op het shredderen van gebruikte chemicaliënverpakkingen, uitgezonderd oliefilters en metalen verfemballage, en andere vaste en pasteuze organische chemische afvalstoffen en het mengen met zaagsel/houtspaanders ten behoeve van conditionering van deze afvalstoffen ten behoeve van eindverwijdering.

4. Deze vergunning heeft betrekking op het shredderen van metalen verfemballage met het oog op afvoer van deze chemische afvalstoffen naar een VBI.
5. Deze vergunning heeft betrekking op het verwerken van verpompbare anorganische chemische afvalstoffen.

Artikel 3

Het is vergunninghoudster niet toegestaan om verpompbare anorganische chemische afvalstoffen te ontgiften.

Artikel 4

De in het artikel 2 bedoelde chemische afvalstoffen mogen uitsluitend worden bewaard, bewerkt en/of verwerkt op een terrein gelegen aan de Van Leeuwenhoekweg (Duivelseiland), ongenummerd te Dordrecht (sectie L, nr. 2612 ged.).

ACCEPTATIE

Artikel 5

1. De vergunninghoudster dient, binnen drie maanden na het van kracht worden van deze beschikking, een beschrijving van de acceptatieprocedure ter goedkeuring aan te bieden aan de directeur. In deze beschrijving moet aandacht zijn geschonken aan de punten zoals genoemd in bijlage I van deze beschikking.
2. Vergunninghoudster wordt schriftelijk medegedeeld of de ingediende acceptatieprocedure al dan niet is goedgekeurd.
3. Wijzigingen in de goedgekeurde acceptatieprocedure moeten, voordat deze zijn doorgevoerd, eveneens schriftelijk ter goedkeuring worden voorgelegd aan de directeur.
4. Vergunninghoudster is verplicht de goedgekeurde acceptatieprocedure (inclusief de goedgekeurde wijziging) toe te passen.

Artikel 6

De vergunninghoudster dient zich ervan te overtuigen dat de samenstelling, aard en eigenschappen van elke in ontvangst te nemen partij chemische afvalstoffen, met inachtneming van het gestelde in het eerste lid, overeenkomen met de gegevens zoals die door de aanbieder zijn verstrekt in het formulier als bedoeld in het van toepassing zijnde Meldingenbesluit.

HERGEBRUIK

Artikel 7

De directeur kan in het belang van een doelmatige verwijdering van chemische afvalstoffen ter bevordering van hergebruiksmogelijkheden aanwijzingen geven betreffende de wijze waarop bepaalde door hem nader aan te geven categorieën van afvalstoffen dienen te worden verwijderd. Bedoelde aanwijzingen worden de vergunninghoudster schriftelijk medegedeeld.

BEWAREN EN AFGIFTE

Artikel 8

1. De in artikel 2 bedoelde chemische afvalstoffen mogen maximaal voor een periode van één jaar in de inrichting worden bewaard. Hetzelfde geldt ten aanzien van de bij be-/verwerking vrijkomende reststoffen.
2. In tegenstelling tot hetgeen in het eerste lid is bepaald mogen de genoemde stoffen langer dan de genoemde periode worden bewaard indien de directeur daarvoor vooraf schriftelijk toestemming heeft verleend.

Artikel 9

Uit de administratie zoals deze ingevolge artikel 15 van deze vergunning moet worden gevoerd, dient duidelijk te blijken in welke bewaarfaciliteiten de afvalstoffen worden bewaard en gedurende welke periode.

Artikel 10

De vergunninghoudster moet de door haar ingenomen afvalstoffen als bedoeld in artikel 2 van deze vergunning, die niet zelf worden be- en/of verwerkt, conform wettelijke regeling afgeven. Hetzelfde geldt ten aanzien van de bij be-/verwerking vrijkomende rest- of afvalstoffen.

Artikel 11

De verontreinigde metaalfractie afkomstig van het shredderen van met verf verontreinigd emballagemateriaal dient ter be-/verwerking te worden afgegeven aan een daartoe bevoegde Wca-vergunninghouder welke beschikt over een verfafvalbehandelingsinstallatie (VBI).

ETIKETTERING VERPAKKINGEN

Artikel 12

De vergunninghoudster is verplicht om verpakte chemische afvalstoffen na acceptatie zodanig te markeren dat aan de buitenzijde van het verpakkingsmateriaal de datum van binnenkomst duidelijk leesbaar is.

Artikel 13

De vergunninghoudster dient er zorg voor te dragen dat er zodanige voorzieningen zijn getroffen dat van de aanwezige chemische afvalstoffen representatieve monsters kunnen worden genomen.

ADMINISTRATIE EN MELDINGEN

Artikel 14

1. De vergunninghoudster is verplicht van de chemische afvalstoffen een administratie te voeren overeenkomstig de voorschriften in de bij deze vergunning gevoegde bijlage II.
2. Om er verzekerd van te zijn dat wordt voldaan aan de in het vorige lid bedoelde voorschriften dienen de opzet en wijze van uitvoering van de administratie binnen drie maanden na het van kracht worden van de beschikking aan de directeur ter goedkeuring te worden gezonden. Indien de opzet en wijze van uitvoering van de administratie voldoen aan de voorschriften in bijlage II wordt dit de vergunninghoudster schriftelijk medegedeeld.
3. Wijzigingen in de opzet en de wijze van uitvoering van de goedgekeurde administratie als bedoeld in het eerste lid dienen tevoren schriftelijk ter goedkeuring te worden voorgelegd aan de directeur.
4. De vergunninghoudster dient de administratie als bedoeld in het eerste lid ten minste tien jaar te bewaren en op een daartoe strekkend verzoek van de directeur ter beschikking te stellen.

Artikel 15

De vergunninghoudster dient er zorg voor te dragen dat afschriften van de meldingsformulieren, zoals bedoeld in het van toepassing zijnde Meldingenbesluit ten minste tien jaar worden bewaard.

TARIEVEN

Artikel 16

1. Het is vergunninghoudster toegestaan voor het in ontvangst nemen van de in artikel 2 bedoelde chemische afvalstoffen een bedrag in rekening te brengen.
2. Op een daartoe strekkend verzoek van de directeur dient vergunninghoudster de hoogte en opbouw van de in rekening te brengen bedragen binnen één maand na dit verzoek schriftelijk mede te delen aan de directeur.
3. De Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer kan, indien het belang van de doelmatige verwijdering dit noodzakelijk maakt, eisen dat de in rekening te brengen bedragen niet uitgaan boven een door hem vast te stellen tarief.

STAGNATIE

Artikel 17

Indien het bewaren en/of be-/verwerken van chemische afvalstoffen door bepaalde oorzaken stagneert, dient vergunninghoudster dit onverwijld schriftelijk te kennen te geven aan de directeur. Deze mededeling dient gegevens te bevatten over:

- de oorzaak waarom die stoffen niet kunnen worden bewaard en/of be-/verwerkt;
- de tijdsduur van de stagnatie.

In geval van stagnatie van de be- en/of verwerking moet de vergunninghoudster tevens ter goedkeuring melden aan de directeur aan wie zij de in ontvangst genomen afvalstoffen voor de duur van de stagnatie wenst af te geven.

ALGEMENE VOORSCHRIFTEN

Artikel 18

1. De vergunninghoudster dient één of meer ter zake kundige personen aan te wijzen die in het bijzonder belast zijn met de zorg voor de naleving van de in deze vergunning opgenomen beperkingen en voorschriften.
2. De vergunninghoudster dient binnen drie maanden na het van kracht worden van de vergunning, aan de directeur een organisatieschema toe te sturen. In dit organisatieschema moeten zijn aangegeven de namen van personen die werkzaamheden verrichten in het kader van de in deze vergunning geregelde activiteiten. Tevens dienen hierbij de functies te zijn omschreven die bedoelde personen binnen het bedrijf vervullen.

Artikel 19

De vergunninghoudster dient iedere wijziging in de gegevens zoals die met betrekking tot de vergunningaanvraag zijn verstrekt, zodra deze bekend is, schriftelijk aan de directeur te melden.

Artikel 20

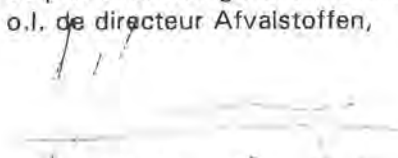
Indien de vergunninghoudster geen gebruik meer wil of kan maken (van een deel) van de vergunning dient zij dit onverwijld schriftelijk te kennen te geven aan de directeur.

III Afschriften van de beschikking te zenden aan:

- het College van burgemeester en wethouders van de gemeente Dordrecht;
- het College van gedeputeerde staten van Zuid-Holland te 's-Gravenhage;
- de Inspecteur van de Volksgezondheid voor de Milieuhygiëne in de provincie Zuid-Holland te Rijswijk;
- het Dagelijks Bestuur van het zuiveringsschap Hollandse Eilanden en Waarden te Dordrecht;
- Grootint B.V. te Zwijndrecht;
- W. Bol te Hendrik-Ido Ambacht;
- de Zuidhollandse Milieufederatie te Rotterdam;
- Leto Recycling B.V. te Wierden;
- Bureau voor Milieumanagement B.V. te Rijswijk.

IV Van deze beschikking mededeling te doen in de Nederlandse Staatscourant.

's-Gravenhage,
De Minister voornoemd,
voor deze:
de plv. directeur-generaal Milieubeheer,
o.l. de directeur Afvalstoffen,

mr. W.J.K. Brugman

BIJLAGE I

Beschrijving van de opzet van de acceptatieprocedure

Behoort bij beschikking DGM/A nr. 930222.002/5

AANDACHTSPUNTEN BIJ HET OPSTELLEN VAN DE BESCHRIJVING VAN DE ACCEPTATIE-PROCEDURE.

De beschrijving van de acceptatieprocedure moet het volledige traject omvatten van de vooraanmelding door de primaire ontdoener tot en met het moment dat de aangeboden chemische afvalstoffen in ontvangst zijn genomen dan wel be-/verwerkt zijn. Tevens moet beschreven worden hoe de procedure verloopt indien de afvalstroom niet wordt geaccepteerd. Bij de beschrijving van de acceptatieprocedure moet in ieder geval aan de volgende punten aandacht worden geschonken:

- A. Welke gegevens met betrekking tot een bepaalde afvalstroom moet de primaire ontdoener ten minste leveren bij de vooraanmelding? Wordt er bij de primaire ontdoener een monster genomen, dat op bepaalde parameters wordt geanalyseerd?
- B. Op welk moment vindt de feitelijke ontvangst (eigendomsoverdracht) plaats (bij primaire ontdoener, pas bij de poort van het bedrijf of nog later)? Indien gebruik wordt gemaakt van transporteurs moet een kopie worden ingesloten van het "standaard" vervoerscontract.
- C. Wat zijn de aanleveringscondities?
- Wijze van aanlevering (in bulk of in verpakte vorm)?
 - Wijze van verpakking?
 - De minimale en/of maximale partijgrootte?
 - Beschikt uw bedrijf over standaard aanleveringscontracten? Zo ja, een kopie insluiten.
- D. Wordt er gebruik gemaakt van ontvangstvoorzieningen? Zo ja, waar bestaan die uit? In welke gevallen wordt de afvalstof direct in het proces gebracht?
- E. Hoe luiden de acceptatievoorwaarden?
- Wat zijn de acceptatiegrenswaarden per categorie afvalstroom in relatie tot de toe te passen be-/verwerkingstechnieken?
 - Welke fysische eisen worden gesteld aan de aan te leveren afvalstoffen (viscositeit, vlampt, dampspanning, toxiciteit, etc)?
 - Welke afvalstromen worden alleen al op basis van herkomst niet geaccepteerd?
 - Zijn er nog verdere beperkingen met betrekking tot het accepteren van afvalstromen?
- F. Wat is de wijze van bepalen of aan de acceptatievoorwaarden wordt voldaan?
- Wordt er bemonsterd? Zo ja, wanneer, hoe vaak en op welke wijze (bemonsteringsmethode in relatie tot de categorie afvalstof en de partijgrootte)?
 - Worden er ook mengmonsters genomen? Zo ja, wanneer, hoe vaak en op welke wijze?
 - Waarop wordt het monster geanalyseerd (o.a. samenstelling en/of uitlooggedrag)?
 - Welke analysemethoden worden gehanteerd (specifiek per parameter opgeven)?
 - Hoe lang en waar worden de analyseresultaten bewaard?
 - Worden de analyses in een eigen bedrijfslaboratorium uitgevoerd of in een extern laboratorium?
 - Worden bepaalde partijen afval afkomstig van steeds dezelfde primaire ontdoener(s) op een andere wijze beoordeeld? Zo ja, hoe vindt dit dan plaats?
- G. Op welke wijze is het verband gelegd tussen de goederen/financiële administratie, de meldingen die gedaan moeten worden in het kader van de Wet chemische afvalstoffen en de acceptatieprocedure die wordt gevolgd?

BIJLAGE II

Administratie

Behoort bij beschikking DGM/A nr. 930222.002/5

Onder goederen wordt in deze bijlage verstaan alle chemische afvalstoffen en/of afgewerkte olie en daarmee verband houdende produktstromen. Hieronder zijn in ieder geval begrepen alle stoffen die worden toegevoegd dan wel afgescheiden van de chemische afvalstoffen en/of afgewerkte olie.

- A. De administratie moet zodanig van opzet zijn dat alle bewegingen van de goederen binnen het bedrijf kunnen worden vastgelegd. Daartoe dient een duidelijk stroomschema van de goederenbeweging met daarin aangegeven de diverse meetpunten, bij de ter goedkeuring op te sturen administratie te worden gevoegd.
- B. Periodiek dient de vergunninghouder/ster een voorraadopname te maken en vast te stellen dat de goederenbeweging in evenwicht is. Optredende verschillen dienen te worden verklaard.
- C. Er dient een sluitend verband te bestaan tussen goederenadministratie en financiële administratie.
- D. De administratie dient ten minste de volgende gegevens te bevatten:

Voor wat betreft de ingaande goederenstroom per ontvangst:

- de datum van acceptatie en binnenkomst;
- de ontdoener;
- de aard van de goederen en de afvalstoffencode;
- de hoeveelheid in de eenheid van de administratie (kilogrammen of liters met daarbij vermeld het soortelijk gewicht¹);
- de wijze waarop de goederen zijn ontvangen (cilindernummer, kentekennummer bij bulk, etc);
- een verwijzing naar een eventueel analyserapport;
- het tarief dat in rekening is gebracht;
- het bedrag dat is betaald c.q. is ontvangen.

Voor wat betreft de uitgaande goederenstroom:

- de datum van de afgifte;
- aan wie de goederen werden afgeleverd;
- aard van de goederen en de afvalstoffencode;
- de hoeveelheid in de eenheid van de administratie (kilogrammen of liters met daarbij vermeld het soortelijk gewicht¹);
- de wijze waarop de goederen zijn afgegeven;
- een verwijzing naar een eventueel analyserapport;
- het tarief dat in rekening is gebracht;
- het bedrag dat is betaald c.q. is ontvangen.

Voor wat betreft de opslag van de goederen:

- het gebruikte materiaal bij ompakken en eventuele hulpstoffen;
- de exacte positie van de goederen (coördinaten, vaknr, etc);
- optredende verschillen in kilogrammen of liters¹.

Voor wat betreft de produktie of verwerking van de goederen (alleen indien vergunning is verleend voor het verwerken van chemische afvalstoffen):

- de hoeveelheden verwerkte (grond)stoffen en/of afvalstoffen;
- de hoeveelheden van de diverse deelstromen die ontstaan bij de produktie of verwerking van de afvalstoffen;
- de optredende verliezen uitgedrukt in kilogrammen en/of liters¹;
- een verwijzing naar eventuele analyserapporten van de diverse deelstromen.

¹ Indien nodig moet er rekening worden gehouden met de invloed van de temperatuur op de geregistreerde gegevens. Een omrekening dient dan plaats te vinden naar liters bij 15°C.